

Službeni list

Europske unije

C 201

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 63.
15. lipnja 2020.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2020/C 201/01	Posljednje objave Suda Europske unije u <i>Službenom listu Europske unije</i>	1
---------------	---	---

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2020/C 201/02	Predmet C-557/19 P: Žalba koju je 22. srpnja 2019. podnio Hochmann Marketing GmbH protiv rješenja Općeg suda (treće vijeće) od 22. svibnja 2019. u predmetu T-754/18, Hochmann Marketing GmbH protiv Europskog parlamenta	2
2020/C 201/03	Predmet C-682/19 P: Žalba koju je 15. rujna 2019. podnio BP protiv rješenja Općeg suda (peto vijeće) od 11. srpnja 2019. u predmetu T-917/16 REV, BP protiv FRA	2
2020/C 201/04	Predmet C-828/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. studenoga 2019. uputila Curtea de Apel Cluj (Rumunjska) – SC Panavitrans SRL protiv Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj . . .	3
2020/C 201/05	Predmet C-840/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. studenoga 2019. uputila Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunjska) – Kazneni postupak protiv NC	3

2020/C 201/06	Predmet C-859/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. studenoga 2019. uputila Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunjska) – Kazneni postupak protiv FX, CS i ND	4
2020/C 201/07	Predmet C-908/19 P: Žalba koju je 10. prosinca 2019. podnio European Food SA protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 10. listopada 2019. u predmetu T-536/18, Société des produits Nestlé protiv EUIPO-a – European Food (FITNESS)	5
2020/C 201/08	Predmet C-909/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. prosinca 2019. uputila Curtea de Apel Iași (Rumunjska) – BX protiv Unitatea Administrativ Teritorială D.	5
2020/C 201/09	Predmet C-926/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. prosinca 2019. uputio Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunjska) – Kazneni postupak protiv BR, CS, DT, EU, FV, GW	6
2020/C 201/10	Predmet C-929/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. prosinca 2019. uputila Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunjska) – Kazneni postupak protiv CD	7
2020/C 201/11	Predmet C-936/19 P: Žalba koju je 20. prosinca 2019. podnio Rubik's Brand Ltd protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 24. listopada 2019. u predmetu T-601/17, Rubik's Brand Ltd protiv EUIPO-a – Simba Toys	7
2020/C 201/12	Predmet C-14/20 P: Žalba koju je 14. siječnja 2020. podnio Neoperl AG protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 14. studenoga 2019. u predmetu T-669/18, Neoperl AG protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)	8
2020/C 201/13	Predmet C-39/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. siječnja 2020. uputio Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) – Staatssecretaris van Financiën protiv Jumbocarry Trading GmbH	8
2020/C 201/14	Predmet C-62/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. veljače 2020. uputio Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Belgija) – NV Vogel Import Export protiv Belgische Staat	9
2020/C 201/15	Predmet C-63/20 P: Žalba koju je 5. veljače 2020. podnijela Sigrid Dickmanns protiv rješenja Općeg suda (šesto vijeće) od 18. studenoga 2019. u predmetu T-181/19, Sigrid Dickmanns protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)	9
2020/C 201/16	Predmet C-70/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. veljače 2020. uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) – YL protiv Altenrhein Luftfahrt GmbH	10
2020/C 201/17	Predmet C-85/20 P: Žalba koju je 14. veljače 2020. podnio Lazarus Szolgáltatató és Kereskedelmi Kft. „u likvidaciji” protiv rješenja Općeg suda (deseto vijeće) od 18. prosinca 2019. u predmetu T-763/18, Lazarus Szolgáltatató és Kereskedelmi protiv Komisije	11
2020/C 201/18	Predmet C-92/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. veljače 2020. uputio Finanzgericht Düsseldorf (Njemačka) – Rottendorf Pharma GmbH protiv Hauptzollamt Bielefeld	12
2020/C 201/19	Predmet C-93/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. veljače 2020. uputio Bezirksgericht Schwechat (Austrija) – JU protiv Air France Direktion für Österreich	13

2020/C 201/20	Predmet C-94/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. veljače 2020. uputio Landesgericht Linz – Land Oberösterreich protiv KV-a	13
2020/C 201/21	Predmet C-108/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. veljače 2020. uputio Finanzgericht Berlin-Brandenburg (Njemačka) – HR protiv Finanzamta Wilmersdorf	14
2020/C 201/22	Predmet C-119/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. veljače 2020. uputio Augstākā tiesa (Senāts) (Latvija) – Līga Šenfelde protiv Lauku atbalsta dienests	15
2020/C 201/23	Predmet C-124/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. ožujka 2020. uputio Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg (Njemačka) – Bank Melli Iran, dioničko društvo prema iranskom pravu protiv Telekom Deutschland GmbH	16
2020/C 201/24	Predmet C-130/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. ožujka 2020. uputio Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona (Španjolska) – YJ / Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)	16
2020/C 201/25	Predmet C-139/20: Tužba podnesena 16. ožujka 2020. – Europska komisija protiv Republike Poljske	17
2020/C 201/26	Predmet C-144/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. ožujka 2020. uputila Administratīvā rajona tiesa (Lavtija) – AS „LatRailNet”, VAS „Latvijas dzelzceļš” protiv Valsts dzelzceļa administrācija	18
2020/C 201/27	Predmet C-159/20: Tužba podnesena 8. travnja 2020. – Europska komisija protiv Kraljevine Danske	18
Opći sud		
2020/C 201/28	Predmet T-437/18: Presuda Općeg suda od 29. travnja 2020. – Tilly-Sabco protiv Komisije („Izvanugovorna odgovornost – Poljoprivreda – Izvozne subvencije – Meso peradi – Poništenje Provedbene uredbe (EU) br. 689/2013 presudom Suda – Šteta”)	20
2020/C 201/29	Predmet T-37/19: Presuda Općeg suda od 29. travnja 2020. – Cimpress Schweiz protiv EUIPO-a – Impress Media (CIMPRESS) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava verbalnog žiga Europske unije CIMPRESS – Raniji figurativni žig Europske unije impress – Raniji nacionalni verbalni žig Impress-Media – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)	20
2020/C 201/30	Predmet T-78/19: Presuda Općeg suda od 29. travnja 2020. – Lidl Stiftung protiv EUIPO-a – Plásticos Hidrosolubles (green cycles) („Žig Europske unije – Postupak opoziva – Figurativni žig Europske unije green cycles – Stvarna uporaba žiga – Članak 18. stavak 1. Uredbe (EU) 2017/1001 – Članak 58. stavak 1. točka (a) Uredbe 2017/1001 – Članak 10. stavci 3. i 4. Delegirane uredbe (EU) 2018/625 – Oblik koji se razlikuje u elementima kojima se ne mijenja razlikovni karakter – Neuporaba znaka kao logotipa društva”)	21
2020/C 201/31	Predmet T-108/19: Presuda Općeg suda od 29. travnja 2020. – Kerry Luxembourg protiv EUIPO-a – Döhler (TasteSense By Kerry) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije TasteSense By Kerry – Raniji verbalni žig Europske unije MultiSense – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009) (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)	22

2020/C 201/32	Predmet T-3/19: Rješenje Općeg suda od 2. travnja 2020. – Thai World Import & Export protiv EUIPO-a – Elvir (Yaco) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Povlačenje prigovora – Obustava postupka”)	22
2020/C 201/33	Predmet T-307/19: Rješenje Općeg suda od 2. travnja 2020. – SQLab protiv EUIPO-a (Innerbarend) („Tužba za poništenje – Žig Europske unije – Prijava verbalnog žiga Europske unije Innerbarend – Apsolutni razlog za odbijanje – Opisni karakter – Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001 – Očito pravno neosnovana tužba”)	23
2020/C 201/34	Predmet T-849/19 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 20. travnja 2020. – Leonardo protiv Frontexa („Privremena pravna zaštita – Javna nabava usluga – Zahtjev za određivanje privremenih mjera – Nepostojanje hitnosti”)	24
2020/C 201/35	Predmet T-868/19 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 30. travnja 2020. – Nouryon Industrial Chemicals i dr. protiv Komisije („Privremena pravna zaštita – REACH – Tvar dimetil-eter – Provjera s obzirom na ispunjavanje zahtjeva – Odluka Komisije – Obveza pružanja određenih informacija za koje su potrebni pokusi na životinjama – Zahtjev za suspenziju primjene – Nepostojanje hitnosti”)	24
2020/C 201/36	Predmet T-885/19 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 22. travnja 2020. – Aquind i dr. protiv Komisije („Privremena pravna zaštita – Energija – Transeuropske energetske infrastrukture – Uredba (EU) br. 347/2013 – Delegirana uredba Komisije o izmjeni Uredbe br. 347/2013 – Zahtjev za suspenziju primjene – Nepostojanje hitnosti”)	25
2020/C 201/37	Predmet T-145/20: Tužba podnesena 28. veljače 2020. – IV protiv Komisije	25
2020/C 201/38	Predmet T-146/20: Tužba podnesena 8. ožujka 2020. – Csordas i dr. protiv Komisije	26
2020/C 201/39	Predmet T-154/20: Tužba podnesena 19. ožujka 2020. – IY protiv Parlamenta	28
2020/C 201/40	Predmet T-155/20: Tužba podnesena 19. ožujka 2020. – IZ protiv Parlamenta	29
2020/C 201/41	Predmet T-156/20: Tužba podnesena 19. ožujka 2020. – JA protiv Parlamenta	29
2020/C 201/42	Predmet T-159/20: Tužba podnesena 23. ožujka 2020. – JB protiv CEDEFOP-a	30
2020/C 201/43	Predmet T-160/20: Tužba podnesena 27. ožujka 2020. – 3M Belgium protiv ECHA-e	31
2020/C 201/44	Predmet T-162/20: Tužba podnesena 28. ožujka 2020. – UPL Europe i Indofil Industries (Nizozemska) protiv EFSA-e	32
2020/C 201/45	Predmet T-164/20: Tužba podnesena 19. ožujka 2020. – BG protiv Parlamenta	33
2020/C 201/46	Predmet T-166/20: Tužba podnesena 3. travnja 2020. – JD protiv EIB-a	34
2020/C 201/47	Predmet T-180/20: Tužba podnesena 7. travnja 2020. – JE protiv Vijeća i Konferencije predstavnika vlada država članica	35
2020/C 201/48	Predmet T-184/20: Tužba podnesena 9. travnja 2020. – JE protiv Suda Europske unije	36
2020/C 201/49	Predmet T-191/20: Tužba podnesena 9. travnja 2020. – FCA Italy protiv EUIPO-a – Bettag (Pandem)	36

2020/C 201/50	Predmet T-193/20: Tužba podnesena 10. travnja 2020. – Eternit protiv EUIPO-a – Eternit Österreich (Paneli)	37
2020/C 201/51	Predmet T-194/20: Tužba podnesena 27. ožujka 2020. – JF protiv EUCAP-a Somalia	37
2020/C 201/52	Predmet T-195/20: Tužba podnesena 6. travnja 2020. – Sociedade da Água de Monchique protiv EUIPO-a – Ventura Vendrell (chic ÁGUA ALCALINA 9,5 PH)	39
2020/C 201/53	Predmet T-196/20: Tužba podnesena 10. travnja 2020. – Chanel protiv EUIPO-a – Inovative Cosmetic Concepts (INCOCO)	40
2020/C 201/54	Predmet T-198/20: Tužba podnesena 30. ožujka 2020. – Shindler i dr. protiv Vijeća	40
2020/C 201/55	Predmet T-199/20: Tužba podnesena 14. travnja 2020. – Aldi Stores protiv EUIPO-a – Dualit (Oblik toster)	42
2020/C 201/56	Predmet T-200/20: Tužba podnesena 15. travnja 2020. – Stone Brewing protiv EUIPO-a – Molson Coors Brewing Company (UK) (STONE BREWING)	43
2020/C 201/57	Predmet T-202/20: Tužba podnesena 17. travnja 2020. – Target Brands protiv EUIPO-a – The a.r.t. company b&s (ART CLASS)	44
2020/C 201/58	Predmet T-203/20: Tužba podnesena 18. travnja 2020. – Al-Imam protiv Vijeća	45
2020/C 201/59	Predmet T-204/20: Tužba podnesena 19. travnja 2020. – Zoom protiv EUIPO-a – Facetec (ZOOM)	46
2020/C 201/60	Predmet T-205/20: Tužba podnesena 16. travnja 2020. – Frommer protiv EUIPO-a – Minerva (l-cosmetics)	47
2020/C 201/61	Predmet T-207/20: Tužba podnesena 17. travnja 2020. – Residencial Palladium protiv EUIPO-a – Fiesta Hotels & Resorts (PALLADIUM HOTELS & RESORTS)	48
2020/C 201/62	Predmet T-215/20: Tužba podnesena 21. travnja 2020. – Fidia farmaceutici protiv EUIPO-a – Ioulia and Irene Tseti Pharmaceutial Laboratories (HYAL)	48
2020/C 201/63	Predmet T-218/20: Tužba podnesena 14. travnja 2020. – Alkattan protiv Vijeća	49
2020/C 201/64	Predmet T-220/20: Tužba podnesena 16. travnja 2020. – JL protiv Komisije	50
2020/C 201/65	Predmet T-221/20: Tužba podnesena 23. travnja 2020. – Target Brands protiv EUIPO-a – The a.r.t. company b&s (art class)	51
2020/C 201/66	Predmet T-222/20: Tužba podnesena 21. travnja 2020. – CH i CN protiv Parlamenta	52
2020/C 201/67	Predmet T-226/20: Tužba podnesena 24. travnja 2020. – Steinel protiv EUIPO-a (MobileHeat)	53
2020/C 201/68	Predmet T-227/20: Tužba podnesena 24. travnja 2020. – Biovene Cosmetics protiv EUIPO-a – Eugène Perma France (BIOVÈNE BARCELONA)	53
2020/C 201/69	Predmet T-232/20: Tužba podnesena 28. travnja 2020. – Biovene Cosmetics protiv EUIPO-a – Eugène Perma France (BIOVÈNE)	54
2020/C 201/70	Predmet T-556/18: Rješenje Općeg suda od 26. ožujka 2020. – Sensient Colors Europe protiv Komisije	55
2020/C 201/71	Predmet T-682/18: Rješenje Općeg suda od 15. travnja 2020. – Twitter protiv EUIPO-a – 123billets et Hachette Filipacchi Presse (PERISCOPE)	55
2020/C 201/72	Predmet T-320/19: Rješenje Općeg suda od 2. travnja 2020. – BV protiv Komisije	55
2020/C 201/73	Predmet T-20/20: Rješenje Općeg suda od 23. travnja 2020. – Intertranslations (Intertransleisjons) Metafraseis protiv Parlamenta	56

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije**(2020/C 201/01)***Posljednja objava**

SL C 191, 8.6.2020.

Prethodne objave

SL C 175, 25.5.2020.

SL C 162, 11.5.2020.

SL C 161, 11.5.2020.

SL C 137, 27.4.2020.

SL C 129, 20.4.2020.

SL C 114, 6.4.2020.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Žalba koju je 22. srpnja 2019. podnio Hochmann Marketing GmbH protiv rješenja Općeg suda (treće vijeće) od 22. svibnja 2019. u predmetu T-754/18, Hochmann Marketing GmbH protiv Europskog parlamenta

(Predmet C-557/19 P)

(2020/C 201/02)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Hochmann Marketing GmbH (zastupnik: J. Jennings, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europski parlament

Rješenjem od 30. travnja 2020. Sud Europske unije (sedmo vijeće) odbio je žalbu kao očito neosnovanu i naložio da žalitelj snosi vlastite troškove.

Žalba koju je 15. rujna 2019. podnio BP protiv rješenja Općeg suda (peto vijeće) od 11. srpnja 2019. u predmetu T-917/16 REV, BP protiv FRA

(Predmet C-682/19 P)

(2020/C 201/03)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: BP (zastupnik: E. Lazar, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Agencija Europske unije za temeljna prava (FRA)

Sud (osmo vijeće) je rješenjem od 19. ožujka 2020. utvrdio da je žalba djelomično nedopuštena i djelomično očito neosnovana.

Žalitelju je naložio snošenje vlastitih troškova.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. studenoga 2019. uputila Curtea de Apel Cluj (Rumunjska) – SC Panavitrans SRL protiv Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj

(Predmet C-828/19)

(2020/C 201/04)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Cluj

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: SC Panavitrans SRL

Tuženik: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj

Prethodno pitanje

Treba li članak 110. Ugovora o funkcioniranju Europske unije tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis kojim se u svrhu povrata poreza za koji je utvrđeno da je protivan odredbama prava Unije, utvrđuje prekluzivni rok kraći od općeg roka zastare koji se predviđa nacionalnim pravom u pogledu poreznih potraživanja?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. studenoga 2019. uputila Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunjska) – Kazneni postupak protiv NC

(Predmet C-840/19)

(2020/C 201/05)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Înalta Curte de Casație și Justiție

Okrivljenik

NC

Druga stranka u postupku

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 19. stavak 1. Ugovora o Europskoj uniji, članak 325. stavak 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i članak 4. Direktive (EU) 2017/1371 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2017. o suzbijanju prijevара počinjenih protiv financijskih interesa Unije kaznenopravnim sredstvima⁽¹⁾, usvojene na temelju članka 83. stavka 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, tumačiti na način da im se protivi usvajanje odluke tijela koje nije dio sudbene vlasti, Curtea Constituțională a României (Ustavni sud Rumunjske), kojom se nalaže preispitivanje korupcijskih predmeta u kojima su odluke donesene u određenom razdoblju i koji se nalaze u žalbenom stadiju, zbog neosnivanja sudskih vijeća specijaliziranih za navedeno područje unutar vrhovnog sudskog tijela, bez obzira na priznavanje specijalizacije sudaca u njihovu sastavu?
2. Treba li članak 2. Ugovora o Europskoj uniji i članak 47. [stavak 2.] Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da im se protivi mogućnost da tijelo koje nije dio u sudbene vlasti proglasi da je nezakonit sastav sudskog vijeća odjela vrhovnog sudskog tijela (vijeće sastavljeno od sudaca na dužnosti, koji su u trenutku imenovanja ispunjavali, među ostalim, uvjet specijalizacije koji je potreban za imenovanje u vrhovno sudsko tijelo)?

3. Treba li nadređenost prava Unije tumačiti na način da ono omogućuje nacionalnom sudu da izuzme iz primjene odluku ustavnog suda donesenu u predmetu povodom sukoba ustavnopravne prirode i obvezujuću u skladu s nacionalnim pravom?

(¹) SL 2017., L 198, str. 29.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. studenoga 2019. uputila Înalta Curte de Casație și Justiție
(Rumunjska) – Kazneni postupak protiv FX, CS i ND**

(Predmet C-859/19)

(2020/C 201/06)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Înalta Curte de Casație și Justiție

Okrivljenici u glavnom postupku

FX, CS, ND

Druga stranka u postupku

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 19. stavak 1. Ugovora o Europskoj uniji, članak 325. stavak 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, članak 58. Direktive (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Komisije 2006/70/EZ (¹), članak 4. Direktive (EU) 2017/1371 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2017. o suzbijanju prijevare počinjenih protiv financijskih interesa Unije kaznenopravnim sredstvima (²), [koja je] usvojena na temelju članka 83. stavka 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije [i kojom je zamijenjena Konvencija] o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica od 26. srpnja 1995., tumačiti na način da im se protivi usvajanje odluke od strane tijela koje nije dio sudbene vlasti, Curtea Constituțională a României (Ustavni sud Rumunjske), kojom se nalaže preispitivanje korupcijskih predmeta u kojima su odluke donesene u određenom razdoblju i koji se nalaze u žalbenom stadiju zbog neosnivanja sudskih vijeća specijaliziranih za navedeno područje unutar vrhovnog sudskog tijela, bez obzira na priznavanje specijalizacije sudaca u njihovu sastavu?
2. Treba li članak 2. Ugovora o Europskoj uniji i članak 47. [stavak 2.] Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da im se protivi mogućnost da tijelo koje nije dio u sudbene vlasti proglasi da je nezakonit sastav sudskog vijeća odjela vrhovnog sudskog tijela (vijeće sastavljeno od sudaca na dužnosti, koji su u trenutku imenovanja ispunjavali, među ostalim, uvjet specijalizacije koji je potreban za imenovanje u kazneni odjel vrhovnog sudskog tijela)?
3. Treba li nadređenost prava Unije tumačiti na način da omogućuje nacionalnom sudu da izuzme iz primjene odluku ustavnog suda donesenu u predmetu povodom sukoba ustavnopravne prirode i obvezujuću u skladu s nacionalnim pravom?

(¹) SL 2015., L 141, str. 73.

(²) SL 2017., L 198, str. 29.

Žalba koju je 10. prosinca 2019. podnio European Food SA protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 10. listopada 2019. u predmetu T-536/18, Société des produits Nestlé protiv EUIPO-a – European Food (FITNESS)

(Predmet C-908/19 P)

(2020/C 201/07)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: European Food SA (zastupnici: R. Dincă, I. Speciac, V. Stănese, I.-F. Cofaru, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Société des produits Nestlé, Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo

Sud (vijeće za dopuštanje žalbi) je rješenjem od 18. ožujka 2020. odlučio ne dopustiti žalbu te je žalitelju naložio snošenje troškova.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. prosinca 2019. uputila Curtea de Apel Iași (Rumunjska) – BX protiv Unitatea Administrativ Teritorială D.

(Predmet C-909/19)

(2020/C 201/08)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Iași

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: BX

Druge stranka u postupku: Unitatea Administrativ Teritorială D.

Prethodna pitanja

1. Treba li odredbe članka 2. točke 1. Direktive 2003/88/EZ o određenim vidovima organizacije radnog vremena ⁽¹⁾ tumačiti na način da se „radnim vremenom” smatra vrijeme tijekom kojeg radnik pohađa, nakon završetka redovnog radnog vremena, propisane tečajeve stručnog usavršavanja u prostorijama pružatelja usluga usavršavanja izvan svojeg radnog mjesta, pri čemu ne obavlja radne zadatke?
2. U slučaju niječnog odgovora na prvo pitanje, treba li odredbe članka 31. stavka 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i odredbe članka 2. točke 2. i članaka 3., 5. i 6. Direktive 2003/88/EZ tumačiti na način da im se protivi nacionalno zakonodavstvo u skladu s kojim poslodavac nije obavezan poštovati vrijeme odmora radnika u pogledu vremenskog razdoblja u kojem se održavaju tečajevi za usavršavanje, iako se tim zakonodavstvom predviđa potreba stručnog usavršavanja radnika?

⁽¹⁾ Direktiva 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena (SL 2003., L 299, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 31.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. prosinca 2019. uputio Înalta Curte de Casație și Justiție
(Rumunjska) – Kazneni postupak protiv BR, CS, DT, EU, FV, GW**

(Predmet C-926/19)

(2020/C 201/09)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Înalta Curte de Casație și Justiție

Okrivljenici u glavnom postupku

BR, CS, DT, EU, FV, GW

Druge stranke u postupku

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Structura centrală, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția pentru investigarea infracțiunilor din justiție, Agenția Națională de Administrare Fiscală, HX, IY, SC Uranus Junior 2003 Srl

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 19. stavak 1. Ugovora o Europskoj uniji, članak 325. stavak 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, članak 58. Direktive (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Komisije 2006/70/EZ ⁽¹⁾, članak 4. Direktive (EU) 2017/1371 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2017. o suzbijanju prijevара počinjenih protiv financijskih interesa Unije kaznenopravnim sredstvima ⁽²⁾, [Konvencije o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica od 26. lipnja 1995.] donesene na temelju članka 83. stavka 2. Ugovora o Europskoj uniji, tumačiti na način da im se protivi usvajanje odluke od strane tijela koje nije dio sudbene vlasti, Curtea Constituțională a României (Ustavni sud Rumunjske), koje se izjašnjava o postupovnom prigovoru koji se odnosi na moguće nezakoniti sastav sudskog vijeća, imajući u vidu načelo specijalizacije sudaca Înalta Curte de Casație și Justiție (Vrhovni kasacijski sud, Rumunjska) (koje nije predviđeno rumunjskim ustavom), i nalaže sudu da predmete koji su u stadiju žalbe (pravni lijek s devolutivnim učinkom) uputi na preispitivanje istom sudu u okviru prvostupanjskog postupka?
2. Treba li članak 2. Ugovora o Europskoj uniji i članak 47. stavak 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da im se protivi mogućnost da tijelo koje nije dio u sudbene vlasti proglasi da je nezakonit sastav sudskog vijeća odjela vrhovnog sudskog tijela (vijeće sastavljeno od sudaca na dužnosti, koji su u trenutku imenovanja ispunjavali, među ostalim, uvjet specijalizacije koji je potreban za imenovanje u kazneni odjel vrhovnog sudskog tijela)?
3. Treba li se nadređenost prava Unije tumačiti na način da omogućuje nacionalnom sudu da izuzme iz primjene odluku ustavnog suda kojom se tumači pravilo niže pravne snage od Ustava, koje uređuje ustrojstvo Înalta Curte de Casație și Justiție (Vrhovni kasacijski sud), sadržano u nacionalnom zakonu o sprečavanju, otkrivanju i sankcioniranju koruptivnih radnji, koje jedan sud stalno, već šesnaest godina, tumači na isti način?
4. Uključuje li, u skladu s člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima[,], [n]ačelo slobodnog pristupa pravosuđu specijalizaciju sudova i osnivanje specijaliziranih sudskih vijeća unutar vrhovnog sudskog tijela?

⁽¹⁾ SL 2015., L 141, str. 73.

⁽²⁾ SL 2017., L 198, str. 29.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. prosinca 2019. uputila Înalta Curte de Casație și Justiție
(Rumunjska) – Kazneni postupak protiv CD**

(Predmet C-929/19)

(2020/C 201/10)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Înalta Curte de Casație și Justiție

Okrivljenik u glavnom postupku

CD

Druge stranke u postupku

CLD, GLO, ȘDC, PVV, SC Complexul Energetic Oltenia SA, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 19. stavak 1. Ugovora o Europskoj uniji, članak 325. stavak 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije te članke 2. i 4. Direktive (EU) 2017/1371 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2017. o suzbijanju prijevара počinjenih protiv financijskih interesa Unije kaznenopravnim sredstvima ⁽¹⁾, tumačiti na način da im se protivi usvajanje odluke od strane tijela koje nije dio sudbene vlasti, Curtea Constituțională a României (Ustavni sud Rumunjske), kojom se izravno nalaže preispitivanje svih odluka u predmetima korupcije donesenih od strane kaznenog odjela vrhovnog sudskog tijela u prvostupanjskom postupku u određenom razdoblju (od 2003. do siječnja 2019.), a koje su u fazi pobijanja žalbom?
2. Treba li članak 2. i članak 19. stavak 1. Ugovora o Europskoj uniji i članak 47. [drugi stavak] Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da im se protivi mogućnost da tijelo koje nije dio sudbene vlasti proglasi nezakonitim sastav sudskog vijeća odjela vrhovnog sudskog tijela, suprotno tumačenju koje daje ustaljena i ujednačena organizacijska i sudska praksa potonjeg?
3. Treba li nadređenost prava Unije tumačiti na način da omogućuje nacionalnom sudu da izuzme iz primjene odluku ustavnog suda donesenu u postupku povodom sukoba ustavnopravne prirode i obvezujuću prema nacionalnom pravu?
4. Može li se izraz „zakonom prethodno ustanovljeni” iz članka 47. [drugog stavka] Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da uključuje formalno imenovanje specijaliziranog sudskog vijeća koje se razlikuje po specijalizaciji sudaca u njegovu sastavu?

⁽¹⁾ SL 2017., L 198, str. 29.

**Žalba koju je 20. prosinca 2019. podnio Rubik's Brand Ltd protiv presude Općeg suda (osmo vijeće)
od 24. listopada 2019. u predmetu T-601/17, Rubik's Brand Ltd protiv EUIPO-a – Simba Toys**

(Predmet C-936/19 P)

(2020/C 201/11)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Rubik's Brand Ltd (zastupnici: K. Szamosi, M. Borbás, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo, Simba Toys GmbH & Co. KG

Rješenjem od 23. travnja 2020., Sud (vijeće za dopuštanje žalbi) odlučilo je ne dopustiti žalbu i naložilo žalitelju snošenje vlastitih troškova.

Žalba koju je 14. siječnja 2020. podnio Neoperl AG protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 14. studenoga 2019. u predmetu T-669/18, Neoperl AG protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

(Predmet C-14/20 P)

(2020/C 201/12)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Neoperl AG (zastupnici: H. Börjes-Pestallozza i G. Schultz, odvjetnici)

Druge stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo

Rješenjem od 23. travnja 2020. Sud Europske unije (vijeće za dopuštanje žalbi) nije dopustio žalbu i naložio je da žalitelj snosi vlastite troškove.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. siječnja 2020. uputio Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) – Staatssecretaris van Financiën protiv Jumbocarry Trading GmbH

(Predmet C-39/20)

(2020/C 201/13)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Žalitelj u kasacijskom postupku: Staatssecretaris van Financiën

Druge stranka u kasacijskom postupku: Jumbocarry Trading GmbH

Prethodna pitanja

1. Primjenjuju li se članak 103. stavak 3. točka (b) i članak 124. stavak 1. točka (a) Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije ⁽¹⁾ na carinski dug koji je nastao prije 1. svibnja 2016. i u tom trenutku još nije zastario?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje: protivi li se primjena tih odredaba načelima pravne sigurnosti ili zaštite legitimnih očekivanja?

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije (SL 2013., L 269, str. 1.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. veljače 2020. uputio Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Belgija) – NV Vogel Import Export protiv Belgische Staat

(Predmet C-62/20)

(2020/C 201/14)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: NV Vogel Import Export

Tuženik: Belgische Staat

Prethodna pitanja

1. Treba li kombiniranu nomenklaturu u smislu Priloga I. Uredbi (EEZ) br. 2658/87 ⁽¹⁾ od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi – i s obzirom na različite jezične verzije tarifnog broja 4409 i Napomene s objašnjenjem HS-a u pogledu tarifnih brojeva 4407 i 4409 – tumačiti na način da se roba o kojoj je riječ u glavnom postupku, odnosno blanžane drvene daske koje su na četiri ruba cijelom dužinom zaobljene, treba smatrati kao „kontinuirano oblikovano duž [bilo kojeg ruba, kraja ili lica]” i stoga razvrstati u tarifni broj 4409, ili se zaobljavanje rubova ne može smatrati kao „kontinuirano oblikovano duž [bilo kojeg ruba, kraja ili lica]” te se roba stoga treba razvrstati u tarifni broj 4407?
2. Je li opseg zaobljenosti odlučujući za razvrstavanje u tarifni broj 4407 odnosno tarifni broj 4409?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EEZ) br. 2658/87 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi (SL 1987., L 256, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 12., str. 3.)

Žalba koju je 5. veljače 2020. podnijela Sigrid Dickmanns protiv rješenja Općeg suda (šesto vijeće) od 18. studenoga 2019. u predmetu T-181/19, Sigrid Dickmanns protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

(Predmet C-63/20 P)

(2020/C 201/15)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žaliteljica: Sigrid Dickmanns (zastupnik: H. Tettenborn, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Žalbeni zahtjev

Žaliteljica od Suda Europske unije zahtijeva da:

1. u cijelosti ukine rješenje Općeg suda Europske unije (šesto vijeće) od 18. studenoga 2019. u predmetu T-181/19 i nakon ukidanja tog rješenja predmet vrati Općem sudu na odlučivanje,
2. Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) naloži snošenje troškova žalbenog postupka pred Sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žaliteljica u prilog svojoj žalbi ističe jedan jedini žalbeni razlog, tj. pogrešno tumačenje i primjenu članaka 90. i 91. Pravilnika o osoblju, osobito članka 90. stavka 2.; istodobno navodno postoji ozbiljna povreda žaliteljičinih temeljnih prava na pošteno suđenje te na dobru upravu.

Žaliteljica tvrdi da je Opći sud pogrešno smatrao da je njezina žalba podnesena u skladu s člankom 90. stavkom 2. Pravilnika o osoblju bila nepravodobna. Ta je žalba podnesena unutar tri mjeseca od obrazložene odluke EUIPO-a, ali ne unutar tri mjeseca od implicitnog odbijanja zahtjeva koji je podnijela žaliteljica u skladu s člankom 90. stavkom 2. trećom rečenicom trećom alinejom Pravilnika o osoblju, a koje odbijanje je prethodilo toj odluci.

U tom pogledu žaliteljica prigovara da je tumačenje članka 90. stavka 2. Pravilnika o osoblju koje je primijenio Opći sud u suprotnosti s tekstem te odredbe. Njezina se žalba nije odnosila na implicitno odbijanje obuhvaćeno trećom alinejom treće rečenice članka 90. stavka 2. Pravilnika o osoblju, nego na odluku koja joj je priopćena u skladu s drugom alinejom treće rečenice članka 90. stavka 2. istog pravilnika te je stoga s obzirom na tekst bila dopuštena. Ni iz teksta treće rečenice članka 90. stavka 1., ni iz teksta druge alineje treće rečenice članka 90. stavka 2., a ni iz teksta treće alineje treće rečenice članka 90. stavka 2. Pravilnika o osoblju ne proizlazi da se u slučaju implicitnog odbijanja zahtjeva ne smije primijeniti druga alineja niti da se ponajprije treba primijeniti treća alineja. EUIPO-ovo izričito odbijanje nije akt kojim se samo potvrđuje prethodno implicitno odbijanje, već samim time što EUIPO nije spomenuo implicitno odbijanje. K tomu, elementi koji odstupaju od samog potvrđivanja, osobito obrazloženje, upućuju na to da je riječ o novoj odluci.

Nadalje, žaliteljica tvrdi da je tumačenje koje je primijenio Opći sud u suprotnosti sa smislom i svrhom druge i treće rečenice članka 90. stavka 1. Pravilnika o osoblju kao i s ciljem pravne sigurnosti. Smisao i svrha tih pravila je ponajprije zaštita podnositelja zahtjeva, a ne omogućiti da tijelo za imenovanje – što je rezultat tumačenja koje je primijenio Opći sud – zbog povrede svoje obveze ostvari korist u postupovnom smislu. Žaliteljica smatra da tumačenje koje ona zagovara znatno bolje odgovara cilju pravne sigurnosti. S jedne strane, ono je u skladu s tekstem članka 90. stavka 2. Pravilnika o osoblju te nije – poput tumačenja koje je primijenio Opći sud – u potpunoj suprotnosti s tim tekstem. S druge strane, posljedica tumačenja Općeg suda bila bi ta da bi rok nakon izričite i obrazložene odluke tijela za imenovanje bio različite duljine ovisno o tome je li toj odluci prethodila implicitna odluka ili nije.

Usto, žaliteljica ističe ozbiljnu povredu svojih temeljnih prava na pošteno suđenje i dobru upravu. Povreda prava na pošteno suđenje sastoji se osobito u tome što je tijelo za imenovanje moglo izvući korist iz povrede svojih obveza (kad je riječ o njegovoj obvezi u skladu s člankom 90. stavkom 1. Pravilnika o osoblju da unutar četiri mjeseca odluči o zahtjevu) i proizvoljno skratiti rok u kojem se podnositelj zahtjeva može očitovati o razlozima za odbijanje koje mu je priopćilo tijelo za imenovanje. Osim toga, tumačenje koje je primijenio Opći sud zbog suprotnog teksta druge alineje treće rečenice i druge rečenice članka 90. stavka 2. Pravilnika o osoblju podnositelja zahtjeva izlaže znatno povećanoj opasnosti da će zbog propuštenog roka izgubiti u postupku. Nadalje, tumačenje članka 90. stavka 2. Pravilnika o osoblju u skladu s temeljnim pravima može dovesti samo do zaključka koji zagovara žaliteljica.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. veljače 2020. uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) – YL protiv Altenrhein Luftfahrt GmbH

(Predmet C-70/20)

(2020/C 201/16)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: YL

Tuženik: Altenrhein Luftfahrt GmbH

Prethodno pitanje

Je li grubo slijetanje koje ipak još uvijek spada u područje uobičajenog rada zrakoplova, a koje dovodi do ozljede putnika, nesreća u smislu članka 17. stavka 1. Konvencije o ujednačavanju određenih pravila u međunarodnom zračnom prijevozu zaključene u Montrealu 28. svibnja 1999., koju je Europska zajednica potpisala 9. prosinca 1999., a u njezino ime odobrilo Vijeće svojom Odlukom 2001/539/EZ od 5. travnja 2001. ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ 2001/539/EZ: Odluka Vijeća od 5. travnja 2001. o zaključku Europske zajednice o Konvenciji za izjednačavanje nekih pravila u međunarodnom zračnom prijevozu (Montrealska konvencija) (SL 2001., L 194, str. 38.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 21., str. 5.)

Žalba koju je 14. veljače 2020. podnio Lazarus Szolgáltató és Kereskedelmi Kft. „u likvidaciji” protiv rješenja Općeg suda (deseto vijeće) od 18. prosinca 2019. u predmetu T-763/18, Lazarus Szolgáltató és Kereskedelmi protiv Komisije

(Predmet C-85/20 P)

(2020/C 201/17)

Jezik postupka: mađarski

Stranke

Žalitelj: Lazarus Szolgáltató és Kereskedelmi Kft. „u likvidaciji” (zastupnik: L. Szabó, ügyvéd)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjev

- Žalitelj od Općeg suda zahtijeva da žalbu proglasi dopuštenom i osnovanom te posljedično ukine rješenje Općeg suda (deseto vijeće) od 18. prosinca 2019. u predmetu T-763/18, Lazarus Szolgáltató és Kereskedelmi/Komisija, koje je istoga dana priopćeno žalitelju.
- Isto tako žalitelj zahtijeva da Sud vrati predmet Općem sudu kad je riječ o problematici prigovora nedopuštenosti o kojoj nije odlučeno u rješenju donesenom u prvostupanjskom postupku.
- Žalitelj od Suda zahtijeva da tuženiku u prvostupanjskom postupku naloži snošenje troškova tog postupka i žalbenog postupka, osim ako predmet ne bude vraćen Općem sudu, u kojem slučaju od Suda zahtijeva da ne donese odluku o troškovima prvostupanjskog i žalbenog postupka, nego da o troškovima bude odlučeno u konačnoj presudi.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti**I. Pogreška u pravnoj kvalifikaciji činjenica. Nedostatnost obrazloženja.**

U okviru svojeg prvog žalbenog razloga žalitelj tvrdi da Opći sud nije pravilno uzeo u obzir situaciju pravne nesigurnosti kada je saznao da postoje pobijani Komisijini akti.

Sudska praksa koju je naveo Opći sud odnosi se na saznanje o postojanju akata koji utječu na žalitelja ili se na njega odnose.

Žalitelj je podnio tužbu protiv odluke o suspenziji koju je donijelo nacionalno sudsko tijelo jer se protivio tome da je odluka Unije o spornim Komisijinim odlukama uvjet za donošenje odluke o tužbi društva Lazarus Kft. za naknadu štete. Žalitelj i njegov zakonski zastupnik mogu se pravno smatrati istom osobom samo kad je riječ o predmetu koji je obuhvaćen općom ovlašću zastupanja koja postoji među njima, odnosno o tužbi za naknadu štete o kojoj je odlučivalo nacionalno sudsko tijelo.

Uzimajući u obzir da se ovlast koju je žalitelj dao zakonskom zastupniku odnosila isključivo na tužbu za naknadu štete o kojoj odlučivalo nacionalno sudsko tijelo, zakonski zastupnik nije bio dužan obavijestiti žalitelja u „razumnom” roku u smislu prava Unije niti je morao zahtijevati cjelokupan tekst spornih akata, s obzirom na to da nije imao ovlašći za to. Isključivo je sam žalitelj mogao osobno podnijeti takav zahtjev od trenutka u kojem je saznao da se na njega odnosi propis Unije.

II. Pogreška u tumačenju i primjeni sudske prakse o „razumnom roku”

Sudska praksa koju je naveo Opći sud ne može se primijeniti na ovaj predmet jer činjenice navedenih predmeta nisu istovjetne onima ovoga predmeta.

III. Pogreška u kvalifikaciji Komisijina dopisa od 24. veljače 2017.

Nacionalni je sud na temelju tuženikova spornog informativnog dopisa u predmetu koji se odnosio na pritužbu društva OPS Újpest Kft. donio odbijajuću presudu. Navedenom presudom povrijeđeni su žaliteljevi interesi te je bitno izmijenjen njegov pravni položaj, s obzirom na to da je, na temelju navedenog dopisa, nacionalno sudsko tijelo proglasilo da je nacionalno tijelo zakonito dodijelilo potpore.

IV. Povreda žaliteljeva prava obrane. Povreda i nepravilna primjena članka 126. Poslovnika Općeg suda

Iako je Opći sud naložio mjere upravljanja postupkom, od stranaka nije zahtijevao da podnesu očitovanja o tome je li tužba pravodobno podnesena. Opći sud ispitao je nepravodobno podnošenje prvi put u rješenju i odbio je tužbu iz tog razloga, a da pritom nije dopustio strankama, osobito žalitelju, da iznesu svoje tvrdnje niti prigovore o tomu.

Budući da navedeni zahtjev nije bio ispunjen, nije podnesen dokument koji bi mogao poduprijeti žaliteljevo stajalište u pogledu toga da je tužba pravodobno podnesena.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. veljače 2020. uputio Finanzgericht Düsseldorf (Njemačka) –
Rottendorf Pharma GmbH protiv Hauptzollamt Bielefeld**

(Predmet C-92/20)

(2020/C 201/18)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Rottendorf Pharma GmbH

Tuženik: Hauptzollamt Bielefeld

Prethodno pitanje

Treba li članak 239. stavak 1. drugu alineju Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92⁽¹⁾ od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice tumačiti na način da se u skladu s tom odredbom može odobriti povrat carine kad je riječ o slučaju poput onog iz glavnog postupka u kojem je roba koja nije roba Zajednice, a koju je stranka uvezla, ponovno izvezena iz carinskog područja Zajednice, a okolnosti koje su dovele do nastanka carinskog duga nisu proizišle iz očite nemarnosti stranke?

⁽¹⁾ SL 1992., L 302, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 2., str. 110.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. veljače 2020. uputio Bezirksgericht Schwechat (Austrija) –
JU protiv Air France Direktion für Österreich**

(Predmet C-93/20)

(2020/C 201/19)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bezirksgericht Schwechat

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: JU

Tuženik: Air France Direktion für Österreich

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 31. stavak 2. u vezi s člankom 31. stavkom 4. Konvencije o ujednačavanju određenih pravila u međunarodnom zračnom prijevozu (Montrealska konvencija)⁽¹⁾ tumačiti na način da se zbog štete na predanoj prtljazi koja je nastala u zrakoplovu ili tijekom razdoblja u kojem je predana prtljaga bila pod nadzorom zračnog prijevoznika u slučaju zakašnjele isporuke tom prijevozniku u svakom slučaju treba uputiti pritužba najkasnije u roku od sedam dana od datuma na koji je osobi koja ima pravo na isporuku prtljaga stavljena na raspolaganje i na način da je u protivnom isključeno podnošenje bilo kakve tužbe protiv prijevoznika, osim u slučaju prijave na njegovoj strani?
2. U slučaju niječnog odgovora na prvo pitanje:

Treba li članak 31. stavak 2. u vezi s člankom 31. stavkom 4. Montrealske konvencije tumačiti na način da se zbog štete na predanoj prtljazi koja je nastala u zrakoplovu ili tijekom razdoblja u kojem je predana prtljaga bila pod nadzorom zračnog prijevoznika u slučaju zakašnjele isporuke tom prijevozniku treba uputiti pritužba najkasnije u roku od dvadeset jednog dana od datuma na koji je osobi koja ima pravo na isporuku prtljaga stavljena na raspolaganje i na način da je u protivnom isključeno podnošenje bilo kakve tužbe protiv prijevoznika, osim u slučaju prijave na njegovoj strani?

⁽¹⁾ 2001/539/EZ: Odluka Vijeća od 5. travnja 2001. o zaključku Europske zajednice o Konvenciji za izjednačavanje nekih pravila u međunarodnom zračnom prijevozu (Montrealska konvencija) (SL 2001., L 194, str. 38.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 21., str. 5.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. veljače 2020. uputio Landesgericht Linz – Land
Oberösterreich protiv KV-a**

(Predmet C-94/20)

(2020/C 201/20)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesgericht Linz

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Land Oberösterreich

Druška stranka u postupku: KV

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 11. Direktive 2003/109/EZ ⁽¹⁾ tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis poput onog iz članka 6. stavka 9. i članka 6. stavka 11. oberösterreichisches Wohnbauförderungsgesetzes (Zakon Gornje Austrije o poticanju stambene izgradnje, u daljnjem tekstu: oöWFG) u skladu s kojim građani Unije, državljani države članice EGP-a i članovi obitelji u smislu Direktive 2004/38/EZ ⁽²⁾ ostvaruju pravo na socijalno davanje u obliku potpore za stanovanje a da ne moraju dokazati znanje jezika, dok se od državljana trećih zemalja s dugotrajnim boravištem u smislu Direktive 2003/109/EZ zahtijeva da na određeni način dokažu osnovno znanje njemačkog jezika, ako je cilj te potpore za stanovanje smanjiti pretjerana opterećenja uzrokovana troškovima stanovanja, dok se egzistencijalni minimum (uključujući potrebe stanovanja) osobama koje se nalaze u stanju socijalne krize osigurava i putem jednog drugog socijalnog davanja (osiguranje minimalnih životnih sredstava u skladu s oberösterreichisches Mindestsicherungsgesetzom (Zakon Gornje Austrije o osiguranju minimalnih životnih sredstava))?
2. Treba li zabranu „izravne ili neizravne diskriminacije” na temelju „rasnog ili etničkog podrijetla” u skladu s člankom 2. Direktive 2000/43/EZ ⁽³⁾ tumačiti na način da joj se protivi nacionalni propis poput onog iz članka 6. stavka 9. i članka 6. stavka 11. oöWFG-a u skladu s kojim građani Unije, državljani države članice EGP-a i članovi obitelji u smislu Direktive 2004/38/EZ ostvaruju pravo na socijalno davanje (potpora za stanovanje u skladu s oöWFG-om) a da ne moraju dokazati znanje jezika, dok se zahtijeva da državljani trećih zemalja (uključujući državljane trećih zemalja s dugotrajnim boravištem u smislu Direktive 2003/109/EZ) na određeni način dokažu osnovno znanje njemačkog jezika?
3. U slučaju niječnog odgovora na drugo pitanje:

Treba li zabranu diskriminacije na temelju etničkog podrijetla u skladu s člankom 21. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja) tumačiti na način da joj se protivi nacionalni propis poput onog iz članka 6. stavka 9. i članka 6. stavka 11. oöWFG-a u skladu s kojim građani Unije, državljani države članice EGP-a i članovi obitelji u smislu Direktive 2004/38/EZ ostvaruju pravo na socijalno davanje (potpora za stanovanje u skladu s oöWFG-om) u smislu Direktive 2004/38/EZ a da ne moraju dokazati znanje jezika, dok se zahtijeva da državljani trećih zemalja (uključujući državljane trećih zemalja s dugotrajnim boravištem u smislu Direktive 2003/109/EZ) na određeni način dokažu osnovno znanje njemačkog jezika?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenoga 2003. o statusu državljana trećih zemalja s dugotrajnim boravištem (SL 2004, L 16, str. 44.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 6., str. 41.).

⁽²⁾ Direktiva 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica, o izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1612/68 i stavljanju izvan snage direktiva 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ (SL 2004, L 158, str. 77.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 42.).

⁽³⁾ Direktiva Vijeća 2000/43/EZ od 29. lipnja 2000. o provedbi načela jednakog postupanja prema osobama bez obzira na njihovo rasno ili etničko podrijetlo (SL 2000, L 180, str. 22.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 20., svezak 1., str. 19.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. veljače 2020. uputio Finanzgericht Berlin-Brandenburg
(Njemačka) – HR protiv Finanzamta Wilmersdorf**

(Predmet C-108/20)

(2020/C 201/21)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht Berlin-Brandenburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: HR

Tuženik: Finanzamt Wilmersdorf

Prethodna pitanja

Treba li članak 167. i članak 168. točku (a) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost ⁽¹⁾ tumačiti na način da im se protivi primjena nacionalnog prava na temelju kojeg treba odbiti pravo na odbitak i u slučaju kada je počinjena utaja poreza na promet u ranijoj fazi i kada je porezni obveznik za to znao ili morao znati, ali transakcijom koja mu je upućena on nije sudjelovao ni u utaji poreza niti je u nju bio uključen, a počinjenu utaju također nije poticao niti podupirao?

⁽¹⁾ SL 2006., L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. veljače 2020. uputio Augstākā tiesa (Senāts) (Latvija) – Līga Šenfelde protiv Lauku atbalsta dienests

(Predmet C-119/20)

(2020/C 201/22)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Augstākā tiesa (Senāts)

Stranke glavnog postupka

Žaliteljica: Līga Šenfelde

Druga stranka u postupku: Lauku atbalsta dienests

Prethodna pitanja

Treba li članak 19. stavak 1. točku (a) Uredbe (EU) br. 1305/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o potpori ruralnom razvoju iz Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1698/2005 ⁽¹⁾, u vezi s drugim odredbama navedene uredbe i odredbama Smjernica Europske unije o državnim potporama u sektoru poljoprivrede i šumarstva te u ruralnim područjima za razdoblje 2014.–2020., tumačiti na način da:

1. poljoprivrednik ne ispunjava uvjet „mladog poljoprivrednika” samo zato što je dvije godine ranije dobio potporu za razvoj malih poljoprivrednih gospodarstava predviđenu u članku 19. stavku 1. točki (a) podtočki iii. Uredbe br. 1305/2013;
2. se tim odredbama državama članicama dopušta da utvrde propis u skladu s kojim se poljoprivredniku neće isplatiti potpora, iz članka 19. stavka 1. točke (a) podtočke i. Uredbe br. 1305/2013, ako mu se već dodijelila potpora iz podtočke iii. iste odredbe;
3. država članica može odbiti poljoprivredniku dodijeliti više potpora ako se nije poštovao način kombiniranja potpora utvrđen u Programu ruralnog razvoja koji je odobrila Europska komisija?

⁽¹⁾ SL 2013., L 347, str. 487.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. ožujka 2020. uputio Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg (Njemačka) – Bank Melli Iran, dioničko društvo prema iranskom pravu protiv Telekom Deutschland GmbH

(Predmet C-124/20)

(2020/C 201/23)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Bank Melli Iran, dioničko društvo prema iranskom pravu

Tuženik: Telekom Deutschland GmbH

Prethodna pitanja

1. Primjenjuje li se članak 5. stavak 1. Uredbe br. 2271/96⁽¹⁾ samo ako su Sjedinjene Američke Države djelatnom gospodarskom subjektu iz EU-a u smislu članka 11. te uredbe izravno ili neizravno izdale administrativne ili sudske upute ili je za njegovu primjenu dovoljno da je djelovanje gospodarskog subjekta iz EU-a i bez takvih uputa usmjereno na poštovanje sekundarnih sankcija?
2. U slučaju da Sud na prvo pitanje odgovori u smislu druge mogućnosti: protivi li se članku 5. stavku 1. Uredbe br. 2271/96 shvaćanje nacionalnog prava prema kojem osoba koja daje otkaz može otkazati i svaki trajni obvezni odnos s ugovornim partnerom kojeg je američki Office of Foreign Assets Control (Ured za nadzor inozemne imovine, OFAC) uvrstio na popis Specially-Designated-Nationals (popis posebno označenih državljana, SDN), a time i dati otkaz motiviran poštovanjem američkih sankcija, a da u tu svrhu ne mora navesti razlog za otkaz pa ne mora ni u građanskoj parnici obrazložiti i dokazati da razlog otkazivanja svakako nije poštovanje američkih sankcija?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na drugo pitanje: treba li redoviti otkaz kojim se povređuje članak 5. stavak 1. Uredbe br. 2271/96 nužno smatrati ništetnim ili se cilj Uredbe može ispuniti i drugim sankcijama, primjerice izricanjem novčane kazne?
4. U slučaju da Sud na treće pitanje odgovori u smislu prve mogućnosti: vrijedi li to s obzirom na članke 16. i 52. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, s jedne strane, i mogućnost izdavanja iznimnog ovlaštenja u skladu s člankom 5. stavkom 2. Uredbe br. 2271/96, s druge strane, i ako gospodarskom subjektu iz EU-a zbog održavanja poslovnog odnosa s ugovornim partnerom koji je uvršten na popis prijete znatni ekonomski gubici na tržištu SAD-a (ovdje: 50 posto konsolidiranog prihoda koncerna)?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 2271/96 od 22. studenoga 1996. o zaštiti od učinaka izvanteritorijalne primjene zakonodavstva koje donese treća zemlja i djelovanja koja se temelje na tom zakonodavstvu ili iz njega proizlaze (SL 1996., L 309, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 10., svezak 1., str. 18.), kako je izmijenjena Delegiranom uredbom Komisije (EU) 2018/1100 od 6. lipnja 2018. o izmjeni Priloga Uredbi (EZ) br. 2271/96 (SL 2018., L 199 I, str. 1.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. ožujka 2020. uputio Juzgado de lo Social n° 3 de Barcelona (Španjolska) – YJ / Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

(Predmet C-130/20)

(2020/C 201/24)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de lo Social n° 3 de Barcelona

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: YJ

Tuženik: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Prethodno pitanje

Može li se smatrati da do izravne diskriminacije u smislu Direktive 79/7 ⁽¹⁾ dovodi pravilo poput članka 60. stavka 4. Leya General de la Seguridad Social (Opći zakon o socijalnoj sigurnosti) na temelju kojeg se dodatak za majčinstvo ne primjenjuje na žene koje dobrovoljno odlaze u prijevremenu mirovinu za razliku od žena koje također dobrovoljno odlaze u mirovinu ali su navršile za nju propisanu uobičajenu dob ili žena koje odlaze u prijevremenu mirovinu zbog prirode posla koji su obavljale tijekom svojeg radnog vijeka ili zbog invalidnosti odnosno zato što su prestale raditi prije nego što su ostvarile pravo na mirovinu zbog razloga koji ne ovise o njihovoj volji?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 79/7/EEZ od 19. prosinca 1978. o postupnoj provedbi načela jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pitanjima socijalne sigurnosti (SL 1978., L 6, str. 24.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 3., str. 7.)

Tužba podnesena 16. ožujka 2020. – Europska komisija protiv Republike Poljske

(Predmet C-139/20)

(2020/C 201/25)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: M. Siekierzyńska i A. Armenia, agenti)

Tuženik: Republika Poljska

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da je Republika Poljska povrijedila obveze koje ima na temelju članka 17. stavka 1. točke (b) i članka 17. stavka 4. Direktive Vijeća 2003/96/EZ od 27. listopada 2003. o restrukturiranju sustava Zajednice za oporezivanje energenata i električne energije ⁽¹⁾ time što je provela zakon koji dopušta oslobođenje od trošarina na energente kojima se koriste veliki potrošači energije obuhvaćeni Unijinim sustavom trgovanja emisijama,
- naloži Republici Poljskoj snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Republika Poljska je u svojem nacionalnom zakonodavstvu uspostavila oslobođenje od trošarina na energente kojima se koriste veliki potrošači energije obuhvaćeni Unijinim sustavom trgovanja emisijama (u daljnjem tekstu: EU ETS sustav).

Prema Komisijinu mišljenju riječ je o povredi obveza koje proizlaze iz članka 17. stavka 1. točke (b) i članka 17. stavka 4. Direktive Vijeća 2003/96/EZ od 27. listopada 2003. o restrukturiranju sustava Zajednice za oporezivanje energenata i električne energije. U skladu s tim odredbama, oslobođenja ili sniženja razina oporezivanja energenata kojima se koriste veliki potrošači energije moguća su isključivo kada su s poduzetnicima ili grupacijama poduzetnika sklopljeni sporazumi ili kad se primjenjuju sustavi utrživih dozvola ili slične mjere, sve dok su one usmjerene na ciljeve zaštite okoliša ili poboljšanja učinkovitosti energije. Komisija je mišljenja da se EU ETS sustav ne može smatrati „sustavom utrživih dozvola”.

⁽¹⁾ SL 2003., L 283, str. 51.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 2., str. 75.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. ožujka 2020. uputila Administratīvā rajona tiesa (Lavtija) –
AS „LatRailNet”, VAS „Latvijas dzelzceļš” protiv Valsts dzelzceļa administrācija**

(Predmet C-144/20)

(2020/C 201/26)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Administratīvā rajona tiesa

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: AS „LatRailNet”, VAS „Latvijas dzelzceļš”

Tuženik: Valsts dzelzceļa administrācija

Prethodna pitanja

1. Treba li članka 56. stavak 2. Direktive 2012/34 ⁽¹⁾ tumačiti na način da regulatornom tijelu daje ovlast da na vlastitu inicijativu donese odluku kojom se društvu koje obavlja osnovne funkcije upravitelja željezničke infrastrukture iz članka 7. stavka 1. Direktive 2012/34 nalaže da u odredbe o izračunu pristojbi za korištenje infrastrukture (program ubiranja pristojbi) unese određene izmjene koje ne uključuju nikakvu diskriminaciju podnositelja zahtjeva?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, je li regulatorno tijelo ovlašteno takvom odlukom utvrđivati uvjete koje navedene izmjene trebaju predvidjeti tako da, na primjer, iz kriterija za određivanje pristojbi za korištenje infrastrukture naloži izuzimanje prethodno planiranih troškova koji se podmiruju iz državnog proračuna ili proračuna lokalnih uprava i koje prijevoznici u prijevozu putnika ne mogu podmiriti prihodima od prijevoza?
3. Treba li članak 32. stavak 1. Direktive 2012/34 tumačiti na način da se obveza država članica iz tog stavka da jamče optimalno tržišno natjecanje segmenata tržišta željezničkih usluga pri utvrđivanju marža koje se primjenjuju na pristojbe za korištenje infrastrukture također odnosi na utvrđivanje pristojbi za korištenje infrastrukture u tržišnim segmentima u kojima nema tržišnog natjecanja zato što, na primjer, u predmetnom tržišnom segmentu prijevoz obavlja samo jedan željeznički prijevoznik kojem je dodijeljeno isključivo pravo pružanja usluga prijevoza u tom tržišnom segmentu, koje je predviđeno člankom 2. točkom (f) Uredbe br. 1370/2007 ⁽²⁾?

⁽¹⁾ Direktiva 2012/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. o uspostavi jedinstvenog Europskog željezničkog prostora (SL 2012., L 343, p. 32.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 25., str. 136. i ispravci SL 2015., L 67, str. 32. i SL 2016., L 2019, str. 150.)

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 1370/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o uslugama javnog željezničkog i cestovnog prijevoza putnika i stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 1191/69 i (EEZ) br. 1107/70 (SL 2007., L 315, str. 1.) (SL 2012., L 343, p. 32.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 13., str. 96.)

Tužba podnesena 8. travnja 2020. – Europska komisija protiv Kraljevine Danske

(Predmet C-159/20)

(2020/C 201/27)

Jezik postupka: danski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: M. Konstantinidis, I. Naglis i U. Nielsen, agenti)

Tuženik: Kraljevina Danska

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da je Danska povrijedila obveze koje ima na temelju članka 13. Uredbe (EU) br. 1151/2012 o sustavima kvalitete za poljoprivredne i prehrambene proizvode ⁽¹⁾ time što je propustila spriječiti odnosno zaustaviti da danski proizvođači mlijeka upotrebljavaju oznaku „Feta” za sir koji nije u skladu sa specifikacijom objavljenom u Uredbi Komisije (EZ) br. 1829/2002 ⁽²⁾;
- utvrdi da je Danska povrijedila članak 4. stavak 3. Ugovora o Europskoj uniji (UEU), u vezi s člankom 1. stavkom 1. i člankom 4. Uredbe (EU) br. 1151/2012, time što je danskim proizvođačima mlijeka dopustila proizvodnju i prodaju imitacija sira „Feta”;
- naloži Kraljevini Danskoj snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Komisija smatra da danska tijela povređuju obveze koje imaju na temelju Uredbe br. 1151/2012 time što danskim gospodarskim subjektima dopuštaju nezakonitu upotrebu oznake „Feta” za sir proizveden u Danskoj.

Konkretno, može se utvrditi da se u Danskoj oznaka „Feta” upotrebljava protivno Uredbi br. 1151/2012, zbog čega je ta država članica dužna poduzeti odgovarajuće administrativne i pravosudne korake za sprječavanje ili zaustavljanje spomenute upotrebe. Budući da Danska odbija poštovati gore navedena pravila, Komisija zaključuje da država članica tuženik povređuje obveze koje ima na temelju članka 13. stavka 3. Uredbe br. 1151/2012 i, na taj način, pravo Unije.

Nadalje, Danska povređuje članak 4. stavak 3. UEU-a, u vezi s člankom 1. stavkom 1. i člankom 4. Uredbe br. 1151/2012, time što danskim proizvođačima mlijeka dopušta proizvodnju i prodaju imitacija sira „Feta”, čime ugrožava postizanje sljedećih Unijinih ciljeva: osiguravanje poštenog tržišnog natjecanja za poljoprivrednike i proizvođače poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda, koji imaju karakteristike i obilježja proizvoda s dodanom vrijednosti; pružanje pomoći proizvođačima proizvoda vezanih sa zemljopisnim područjem tako da im se osigura ostvarivanje pravednog povrata za kvalitetu njihovih proizvoda i osiguravanje zaštite naziva kao prava intelektualnog vlasništva na području Unije.

Komisija također smatra da Danska slabi položaj Unije u međunarodnim pregovorima kojima je svrha zajamčiti zaštitu Unijinih sustava kvalitete i da povređuje načelo lojalne suradnje iz članka 4. stavka 3. UEU-a time što je propustila spriječiti odnosno zaustaviti povredu prava povezanih sa zaštićenom oznakom izvornosti (ZOI) „Feta” do koje dolazi izvozom imitacija sira danskih proizvođača mlijeka iz Unije u treće zemlje.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. o sustavima kvalitete za poljoprivredne i prehrambene proizvode (SL 2012., L 343, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 25., str. 31. i ispravak SL 2015., L 191, str. 9.)

⁽²⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 1829/2002 od 14. listopada 2002. o izmjeni Priloga Uredbi (EZ) br. 1107/96 u pogledu naziva „Feta” (SL 2002., L 277, str. 10.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 13., str. 211.)

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 29. travnja 2020. – Tilly-Sabco protiv Komisije

(Predmet T-437/18) ⁽¹⁾

(„Izvanugovorna odgovornost – Poljoprivreda – Izvozne subvencije – Meso peradi – Poništenje Provedbene uredbe (EU) br. 689/2013 presudom Suda – Šteta”)

(2020/C 201/28)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Tilly-Sabco (Guerlesquin, Francuska) (zastupnici: R. Milchior i S. Charbonnel, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: A. Lewis i B. Hofstätter, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 268. UFEU-a za naknadu štete koju je tužitelj navodno pretrpio zbog donošenja Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 689/2013 od 18. srpnja 2013. o određivanju izvoznih subvencija za meso peradi (SL 2013., L 196, str. 13).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Tilly-Sabco nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 364, 8. 10. 2018.

Presuda Općeg suda od 29. travnja 2020. – Cimpres Schweiz protiv EUIPO-a – Impress Media (CIMPRESS)

(Predmet T-37/19) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava verbalnog žiga Europske unije CIMPRESS – Raniji figurativni žig Europske unije impress – Raniji nacionalni verbalni žig Impress-Media – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2020/C 201/29)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Cimpres Schweiz GmbH (Winterthur, Švicarska) (zastupnici: C. Eckhardt, P. Böhrer i A. von Mühlendahl, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: A. Söder, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Impress Media GmbH (Mönchengladbach, Njemačka) (zastupnik: F. Remmert, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke devetog žalbenog vijeća EUIPO-a od 30. listopada 2018. (spojeni predmeti R 1716/2017-2 i R 1786/2017-2), o postupku povodom prigovora između društava Impress Media i Cimpres Schweiz.

Izreka

1. Društvu Impress GmbH dopušta se da u svojstvu intervenijenta zamijeni društvo Impress Media GmbH.
2. Tužba se odbija.
3. Društvo Cimpres Schweiz GmbH će, osim vlastitih, snositi i troškove Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) i društva Impress.

⁽¹⁾ SL C 82, 4. 3. 2019.

Presuda Općeg suda od 29. travnja 2020. – Lidl Stiftung protiv EUIPO-a –Plásticos Hidrosolubles (green cycles)

(Predmet T-78/19) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije – Postupak opoziva – Figurativni žig Europske unije green cycles – Stvarna uporaba žiga – Članak 18. stavak 1. Uredbe (EU) 2017/1001 – Članak 58. stavak 1. točka (a) Uredbe 2017/1001 – Članak 10. stavci 3. i 4. Delegirane uredbe (EU) 2018/625 – Oblik koji se razlikuje u elementima kojima se ne mijenja razlikovni karakter – Neuporaba znaka kao logotipa društva”)

(2020/C 201/30)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Njemačka) (zastupnici: A. Marx, K. Bonhagen i M. Wolter, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: S. Scardocchia i J. Crespo Carrillo, agenti)

Druška stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Plásticos Hidrosolubles, SL (Rafelbuñol, Španjolska) (zastupnik: C. Sueiras Villalobos, odvjetnica)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 29. studenoga 2018. (predmet R 778/2018-5) u vezi s postupkom opoziva između društava Lidl Stiftung i Plásticos Hidrosolubles.

Izreka

1. Poništava se odluka petog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 29. studenoga 2018. (predmet R 778/2018-5) u dijelu u kojem je njome utvrđena stvarna uporaba osporavanog žiga za proizvode iz razreda 20.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.

3. Lidl Stiftung & Co. KG, EUIPO i Plásticos Hidrosolubles, SL, snosit će svaki svoje troškove koje su imali tijekom postupka pred Općim sudom.

⁽¹⁾ SL C 122, 1. 4. 2019.

Presuda Općeg suda od 29. travnja 2020. – Kerry Luxembourg protiv EUIPO-a – Döhler (TasteSense By Kerry)

(Predmet T-108/19) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije TasteSense By Kerry – Raniji verbalni žig Europske unije MultiSense – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009) (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)“)

(2020/C 201/31)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Kerry Luxembourg Sàrl (Luxembourg, Luksemburg) (zastupnici: A. von Mühlendahl i H. Hartwig, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: J. Ivanauskas i H. O'Neill, agenti)

Druška stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Döhler GmbH (Darmstadt, Njemačka)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 27. studenoga 2018. (predmet R 1179/2018-2), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Döhler i Kerry Luxembourg.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Kerry Luxembourg nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 139 od 15. 4. 2019.

Rješenje Općeg suda od 2. travnja 2020. – Thai World Import & Export protiv EUIPO-a – Elvir (Yaco)

(Predmet T-3/19) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Povlačenje prigovora – Obustava postupka“)

(2020/C 201/32)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Thai World Import & Export Co. Ltd (Bangkok, Tajland) (zastupnik: S. Bénoliel-Claux, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: J. Crespo Carrillo, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Elvir (Condé-sur-Vire, Francuska) (zastupnik: M. Lhotel, odvjetnica)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 2. listopada 2018. (predmet R 319/2018-2) u vezi s postupkom povodom prigovora između društava Elvir i Thai World Import & Export Co.

Izreka

1. Obustavlja se postupak po tužbi.
2. Društvima Thai World Import & Export Co. Ltd i Elvir nalaže se snošenje vlastitih troškova kao i, svakome od njih, snošenje polovice troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).

⁽¹⁾ SL C 72, 25. 2. 2019.

Rješenje Općeg suda od 2. travnja 2020. – SQLab protiv EUIPO-a (Innerbarend)

(Predmet T-307/19) ⁽¹⁾

(„Tužba za poništenje – Žig Europske unije – Prijava verbalnog žiga Europske unije Innerbarend – Apsolutni razlog za odbijanje – Opisni karakter – Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001 – Očito pravno neosnovana tužba”)

(2020/C 201/33)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: SQLab GmbH (Taufkirchen, Njemačka) (zastupnik: A. Koelle, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: A. Söder, agent)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 18. ožujka 2019. (predmet R 2180/2018-4), povodom prijave za registraciju verbalnog znaka Innerbarend kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu SQLab GmbH nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 230 od 8. 7. 2019.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 20. travnja 2020. – Leonardo protiv Frontexa**(Predmet T-849/19 R)****(„Privremena pravna zaštita – Javna nabava usluga – Zahtjev za određivanje privremenih mjera – Nepostojanje hitnosti”)**

(2020/C 201/34)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Leonardo SpA (Rim, Italija) (zastupnik: A. Parrella, odvjetnik)

Tuženik: Agencija za europsku graničnu i obalnu stražu (zastupnici: S. Drew, H. Caniard, C. Georgiadis i A. Gras, agenti, uz asistenciju M. Vanderstraetena, F. Biebuyck i V. Osta, odvjetnici)

Predmet

Zahtjev na temelju članaka 278. i 279. UFEU-a za određivanje privremenih mjera kojima se traži suspenzija provedbe poziva za nadmetanje od 18. listopada 2019. koji je uputio Frontex pod nazivom „Testiranje sustava letjelica na daljinsko upravljanje (RPAS) za dugoročni zračni nadzor pomorskih područja na srednjim visinama”.

Izreka

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.
2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 30. travnja 2020. – Nouryon Industrial Chemicals i dr. protiv Komisije**(Predmet T-868/19 R)****(„Privremena pravna zaštita – REACH – Tvar dimetil-eter – Provjera s obzirom na ispunjavanje zahtjeva – Odluka Komisije – Obveza pružanja određenih informacija za koje su potrebni pokusi na životinjama – Zahtjev za suspenziju primjene – Nepostojanje hitnosti”)**

(2020/C 201/35)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Nouryon Industrial Chemicals BV (Amsterdam, Nizozemska), Knoell NL BV (Maarssen, Nizozemska), Grillo-Werke AG (Duisburg, Njemačka), PCC Trade & Services GmbH (Duisburg) (zastupnici: R. Cana, G. David, odvjetnici i Z. Romata, solicitor)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: R. Lindenthal i K. Mifsud-Bonnici, agenti)

Predmet

Tužba koja se temelji na člancima 278. i 279. UFEU-a i kojom se zahtijeva, s jedne strane, suspenzija primjene Provedbene odluke Komisije C(2019) 7336 final od 16. listopada 2019. o provjeri registracije dimetil-etera s obzirom na ispunjavanje zahtjeva, koju je Europska agencija za kemikalije uputila Komisiji u skladu s člankom 51. stavkom 7. Uredbe (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94 kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ (SL 2006., L 396, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 23., str. 3. te ispravci SL 2007., L 136, str. 3., SL 2008., L 141, str. 22. i SL 2018., L 249, str. 18.), i, s druge strane, usvajanje bilo koje druge privremene mjere koju Opći sud smatra prikladnom.

Izreka

1. Zahtjev za privremenu pravnu zaštitu se odbija.
2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 22. travnja 2020. – Aquind i dr. protiv Komisije**(Predmet T-885/19 R)****(„Privremena pravna zaštita – Energija – Transeuropske energetske infrastrukture – Uredba (EU) br. 347/2013 – Delegirana uredba Komisije o izmjeni Uredbe br. 347/2013 – Zahtjev za suspenziju primjene – Nepostojanje hitnosti”)**

(2020/C 201/36)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelji: Aquind Ltd (Wallsend, Ujedinjena Kraljevina), Aquind Energy Sàrl, (Luxembourg, Luksemburg), Aquind SAS (Rouen, Francuska) (zastupnici: S. Goldberg, C. Davis, J. Bille, *solicitors*, i E. White, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: O. Beynet, Y. Marinova i B. De Meester, agenti)

Predmet

Tužba na temelju članaka 278. i 279. UFEU-a kojom se zahtijeva suspenzija primjene Delegirane uredbe Komisije od 31. listopada 2019. o izmjeni Uredbe (EU) br. 347/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s popisom projekata od zajedničkog interesa Unije.

Izreka

1. Zahtjev za privremenu pravnu zaštitu se odbija.
2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Tužba podnesena 28. veljače 2020. – IV protiv Komisije**(Predmet T-145/20)**

(2020/C 201/37)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: IV (zastupnik: J. Lemmer, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- naloži Europskoj komisiji i Međuinstitucijskom centru za predškolsku djecu, da solidarno ako ne *in solidum*, obavijeste [X] o evidenciji prisutnosti njegovog djeteta [Y] za 2019. i 2020. godinu i to pod prijetnjom novčane kazne za neispunjenje u iznosu od 500 (petsto) eura po danu zakašnjenja, računajući od dana donošenja odluke;

- naloži tuženiku da plati tužitelju iznos od 1 500 eura na ime ostalih troškova koji se ne nadoknađuju, a koje je tužitelj imao u vezi s isticanjem svojih prava kao i troškove ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe samo jedan tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je tuženik povrijedio članak 42. „Pravo na pristup dokumentima” Povelje Europske unije o temeljnim pravima koji navodi da „svaki građanin Unije i svaka fizička ili pravna osoba s boravištem ili sjedištem u nekoj državi članici ima pravo pristupa dokumentima institucija, tijela, ureda i agencija Unije neovisno o njihovoj mediju”.

Tužba podnesena 8. ožujka 2020. – Csordas i dr. protiv Komisije

(Predmet T-146/20)

(2020/C 201/38)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: Annamaria Csordas (Luxembourg, Luksemburg), Adrian Sorin Cristescu (Luxembourg), Jean Putz (Esch-sur-Alzette, Luksemburg), Miguel Vicente-Nunez (Luxembourg) (zastupnik: M.-A. Lucas, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

prije donošenja odluke,

- kao mjeru izvođenja dokaza ili upravljanja postupkom, pozove Komisiju da nakon prikupljanja obavijesti od sindikalnih strukovnih organizacija (SSO) koje su predložile listu br. 3 navede broj kandidata s te liste koje je predložio svaki pojedini SSO i istakne članove i zamjenike, kao i ključ diobe reprezentativnosti para kandidata između člana i zamjenika;

prilikom odlučivanja o tužbi:

- utvrdi nezakonitost Komisijina propuštanja da onemogući odnosno sankcionira:
 - odbijanje predsjednice biračkog odbora od 28. listopada 2019. da objavi priopćenje kojim se osoblje obavještava o sporazumu o diobi reprezentativnosti na zajedničkoj listi „Ensemble Luxembourg”, koji su 14. listopada 2019. sklopili FFPE, R&D, Solidarité européenne, TAO-AFI, USF-L i U4U;
 - objavu tog sporazuma pri biračkom odboru, na neutvrđeni datum tijekom glasovanja, u kojoj nije navedeno to da su se pojedini SSO-i udružili odnosno pregrupirali te nije naznačen broj kandidata koje je predložio svaki pojedini SSO;
 - nepostojanje informacije o SSO-u kojeg zastupa pojedini kandidat s liste br. 3 „Ensemble Luxembourg” za ostale SSO-e koji su predložili listu iako pripadaju različitim sindikalnim obiteljima, a neki od njih imaju sjedište u Bruxellesu i nisu podržali tu listu;

- rezultate izbora objavljene u obavijesti biračkog odbora od 26. studenoga 2019.;
- uspostavu lokalnog ogranka odbora osoblja u Luxembourggu na temelju izbora održanih u studenome 2019.;
- odluke o imenovanju svojih predstavnika u Središnjem odboru koje je donio lokalni ogranak odbora osoblja u Luxembourggu;
- poništi odluku o prilagodbi reprezentativnosti SSO-a koji su sudjelovali na izborima za CLPL (lokalni odbor osoblja u Luxembourggu) u studenome 2019., koju je Komisija donijela nakon objave rezultata tih izbora, na temelju sporazuma o diobi reprezentativnosti od 14. listopada 2019.;
- poništi svaku odluku o dodjeli dodatnih sredstava SSO-ima potpisnicima sporazuma od 14. listopada 2019. u odnosu na sredstva koja su im stajala na raspolaganju na temelju reprezentativnosti priznate nakon izbora za CLPL održanih 2016.;
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi tužitelji ističu četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela slobodnih i demokratskih izbora, s obzirom na to da su – zbog činjenice da birački odbor nije prije glasovanja objavio sporazum o diobi reprezentativnosti – logotipovi s izbornog plakata liste br. 3 „Ensemble Luxembourg” bili takvi da su birači smatrali da je tu listu predložilo na taj način prikazanih pet SSO-a, koji su u jednakoj mjeri zastupljeni s 20 parova kandidata, iako iz sporazuma proizlazi da je listu predložilo šest SSO-a, od kojih dva s drukčijim nazivom, koji su nejednako zastupljeni.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela slobodnih i demokratskih izbora, s obzirom na to da je obavijest o sporazumu o diobi reprezentativnosti koju je birački odbor objavio tijekom glasovanja bila takva da su pojedini birači smatrali da je listu br. 3 predložilo šest SSO-a zastupljenih s 20 parova kandidata s te liste u omjeru naznačenom u sporazumu, iako su je predložila tri SSO-a pojedinačno i tri SSO-a zajedno, pri čemu je unutar potonje jedan SSO mogao zastupati preostala dva, koje onda ne zastupaju kandidati s liste, barem ne u naznačenom omjeru.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi slobode odabira između pojedinih kandidata s liste br. 3 i vjerojatnosti dovođenja u zabludu u pogledu na taj način podržanog SSO-a, s obzirom na to da se ni na listi br. 3 „Ensemble Luxembourg” ni na odgovarajućem izbornom plakatu ne spominje SSO kojeg zastupa pojedini kandidat s te liste iako ju je predložilo šest različitih SSO-a – odnosno tri SSO-a pojedinačno i tri SSO-a zajedno – koji pripadaju različitim sindikalnim obiteljima, pri čemu neki imaju sjedište u Luxembourggu, a neki u Bruxellesu i pri čemu nisu svi podržali zajedničku listu.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela slobodnih i demokratskih izbora, s obzirom na to da je obavijest o sporazumu o diobi reprezentativnosti koju je birački odbor objavio tijekom glasovanja bila takva da su glasači smatrali da su SSO-i koji su predložili listu br. 3 na njoj zastupljeni odgovarajućim brojem kandidata u dijelu koji je svaki od njih naznačio, iako to nije bio slučaj, odnosno da se, u najmanju ruku, R&D koristio dijelom reprezentativnosti Solidarité européenne, iako su mu dio svoje reprezentativnosti ustupili USF-L, FFPE i U4U.

Tužba podnesena 19. ožujka 2020. – IY protiv Parlamenta**(Predmet T-154/20)**

(2020/C 201/39)

*Jezik postupka: francuski***Stranke***Tužitelj:* IY (zastupnici: T. Bontinck i A. Guillerme, odvjetnici)*Tuženik:* Europski parlament**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

ponajprije:

- poništi odluku o tužiteljevom otkazu od 4. srpnja 2019.;
- naloži Europskom parlamentu plaćanje naknade u iznosu od 20 000 eura na ime pretrpljene neimovinske štete;
- naloži Europskom parlamentu snošenje troškova;

podredno:

- utvrdi nezakonitost odluke o raspuštanju kluba zastupnika ENS-a;
- posljedično, poništi odluku o tužiteljevom otkazu od 4. srpnja 2019.;
- naloži Europskom parlamentu plaćanje naknade u iznosu od 20 000 eura na ime pretrpljene neimovinske štete;
- naloži Europskom parlamentu snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ponajprije ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni. Tužitelj smatra da odluka o otkazu, motivirana isključivo navodnim raspuštanjem kluba zastupnika ENS-a u Europskom parlamentu, sadržava očitu pogrešku u ocjeni.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na zlouporabi ovlasti, s obzirom na to da je Europski parlament iskoristio svoje ovlasti kako bi jednostavnu mjeru promjene naziva kluba zastupnika u Europskom parlamentu tretirao kao raspuštanje kluba zastupnika.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava na saslušanje. Tužitelj smatra da njegovo pravo da bude saslušan prije bilo kakve odluke o otkazu nije bilo poštovano.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela jednakog postupanja zbog toga što je Parlament primijenio različite postupke na službenike navodno raspuštenog kluba zastupnika.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela dobre uprave i dužnosti brižnog postupanja.

Podredno, tužitelj ističe nezakonitost odluke o raspuštanju kluba zastupnika ENS-a. On tvrdi da je, s obzirom na to da je ta odluka o raspuštanju nezakonita jer sadržava očitu pogrešku u ocjeni i zlouporabu ovlasti, odluka o otkazu – koja je utemeljena isključivo na tom raspuštanju – stoga i sama nezakonita te treba biti poništena.

Tužba podnesena 19. ožujka 2020. – IZ protiv Parlamenta**(Predmet T-155/20)**

(2020/C 201/40)

*Jezik postupka: francuski***Stranke***Tužitelj:* IZ (zastupnici: T. Bontinck i A. Guillerme, odvjetnici)*Tuženik:* Europski parlament**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:**ponajprije:*

- poništi odluku o tužiteljevom otkazu od 4. srpnja 2019.;
- naloži Europskom parlamentu plaćanje naknade u iznosu od 20 000 eura na ime pretrpljene neimovinske štete;
- naloži Europskom parlamentu snošenje troškova;

podredno:

- utvrdi nezakonitost odluke o raspuštanju kluba zastupnika ENS-a;
- posljedično, poništi odluku o tužiteljevom otkazu od 4. srpnja 2019.;
- naloži Europskom parlamentu plaćanje naknade u iznosu od 20 000 eura na ime pretrpljene neimovinske štete;
- naloži Europskom parlamentu snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ponajprije ističe pet tužbenih razloga koji su isti ili slični onima istaknutima u okviru predmeta T-154/20, IY/Parlament.

Podredno, tužitelj ističe nezakonitost odluke o raspuštanju kluba zastupnika ENS-a. On tvrdi da je, s obzirom na to da je ta odluka o raspuštanju nezakonita jer sadržava očitu pogrešku u ocjeni i zlouporabu ovlasti, odluka o otkazu – koja je utemeljena isključivo na tom raspuštanju – stoga i sama nezakonita te treba biti poništena.

Tužba podnesena 19. ožujka 2020. – JA protiv Parlamenta**(Predmet T-156/20)**

(2020/C 201/41)

*Jezik postupka: francuski***Stranke***Tužitelj:* JA (zastupnici: T. Bontinck i A. Guillerme, odvjetnici)*Tuženik:* Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

ponajprije:

- poništi odluku o tužiteljevom otkazu od 4. srpnja 2019.;
- naloži Europskom parlamentu plaćanje naknade u iznosu od 20 000 eura na ime pretrpljene neimovinske štete;
- naloži Europskom parlamentu snošenje troškova;

podredno:

- utvrdi nezakonitost odluke o raspuštanju kluba zastupnika ENS-a;
- posljedično, poništi odluku o tužiteljevom otkazu od 4. srpnja 2019.;
- naloži Europskom parlamentu plaćanje naknade u iznosu od 20 000 eura na ime pretrpljene neimovinske štete;
- naloži Europskom parlamentu snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ponajprije ističe pet tužbenih razloga koji su isti ili slični onima istaknutima u okviru predmeta T-154/20, IY/Parlament.

Podredno, tužitelj ističe nezakonitost odluke o raspuštanju kluba zastupnika ENS-a. On tvrdi da je, s obzirom na to da je ta odluka o raspuštanju nezakonita jer sadržava očitu pogrešku u ocjeni i zlouporabu ovlasti, odluka o otkazu – koja je utemeljena isključivo na tom raspuštanju – stoga i sama nezakonita te treba biti poništena.

Tužba podnesena 23. ožujka 2020. – JB protiv CEDEFOP-a

(Predmet T-159/20)

(2020/C 201/42)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: JB (zastupnik: V. Christianos, odvjetnik)

Tuženik: Europski centar za razvoj strukovnog osposobljavanja (u daljnjem tekstu: CEDEFOP)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi CEDEFOP-ovu implicitnu odluku o odbijanju žalbe od 19. siječnja 2020.;
- naloži CEDEFOP-u da tužitelju isplati ukupan iznos od 442 276,78 eura.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava na dobru upravu jer je tužitelj zahtjev za naknadu štete razmatrao CEDEFOP-ov dužnosnik koji je bio svjedok optužbe – povreda članka 11.a Pravilnika o osoblju Europske unije (u daljnjem tekstu: Pravilnik o osoblju).
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi pretpostavke nedužnosti u okviru razmatranja zahtjeva koji je tužitelj podnio na temelju članka 90. stavka 1. Pravilnika o osoblju, kao što je to potvrđeno implicitnom odlukom o odbijanju žalbe podnesene na temelju članka 90. stavka 2. Pravilnika o osoblju.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na činjenici da je tuženik tužitelja profesionalno unazadio i odlučio da ga neće promaknuti, protivno Pravilniku o osoblju i načelu nepristranosti.

Tužba podnesena 27. ožujka 2020. – 3M Belgium protiv ECHA-e

(Predmet T-160/20)

(2020/C 201/43)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: 3M Belgium (Diegem, Belgija) (zastupnici: J.-P. Montfort i T. Delille, odvjetnici)

Tuženik: Europska agencija za kemikalije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku ECHA-e od 16. siječnja 2020. (ECHA/01/2020) u vezi s „Uključivanjem posebno zabrinjavajućih tvari u popis za eventualno uvrštenje u Prilog XIV.” Uredbe REACH ⁽¹⁾ što se tiče „Perfluorobutan sulfonske kiseline („PFBS”) i njezinih soli”;
- naloži tuženiku snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je pobijana odluka donesena u suprotnosti s člankom 57. točkom (f) zahtjeva Uredbe REACH i tome da je tuženik počinio očitu pogrešku u ocjeni s obzirom na to da nije dokazao da Tvar uzrokuje vjerojatne ozbiljne učinke na zdravlje ljudi i okoliš.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je pobijana odluka donesena u suprotnosti s načelom pravne sigurnosti, uključujući načelo predvidljivosti s obzirom na to da tužitelj nije bio stavljen u položaj da identificira ili na bilo koji način utvrdi definiciju, kriterije ili čimbenike na kojima je ECHA utemeljila odluku.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94 kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ, SL L 396, 2006., str. 1., SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 23., str. 3.

Tužba podnesena 28. ožujka 2020. – UPL Europe i Indofil Industries (Nizozemska) protiv EFSA-e**(Predmet T-162/20)**

(2020/C 201/44)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelji: UPL Europe Ltd (Warrington Cheshire, Ujedinjena Kraljevina), Indofil Industries (Nizozemska), BV (Amsterdam, Nizozemska) (zastupnici: C. Mereu i S. Englebert, odvjetnici)

Tuženik: Europska agencija za sigurnost hrane (EFSA)

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- proglasi tužbu dopuštenom i osnovanom
- poništi odluku Europske agencije za sigurnost hrane („EFSA”) od 28. siječnja 2020., koja je tužiteljima dostavljena 29. siječnja 2020., o ocjeni zahtjeva za povjerljivost podnesenih u odnosu na određene dijelove EFSA-inog Zaključka o stručnom pregledu procjene rizika od pesticida uporabom aktivne tvari mankozeba („*Pobijana odluka*”) i
- naloži tuženiku snošenje svih troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu šest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na postupovnoj povredi članka 12. Provedbene uredbe Komisije 844/2012 ⁽¹⁾: pobijana odluka donesena je na temelju postupovnih pogrešaka koje se tiču činjenica i prava.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na materijalnoj povredi članka 13. Provedbene uredbe Komisije 844/2012: pobijana odluka donesena je na temelju postupovnih pogrešaka koje se tiču činjenica i prava.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešnoj primjeni članka 38., 39. i 40. Uredbe 178/2002 ⁽²⁾: tuženik pogrešno tumači i pogrešno primjenjuje odredbe o povjerljivosti utvrđene člancima 38., 39. i 40. Uredbe 178/2002.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 63. Uredbe 1107/2009 ⁽³⁾: tuženik je povrijedio članak 63. Uredbe 1107/2009 time što je odlučio objaviti informacije za koje su tužitelji zatražili da se anonimiziraju, što bi moglo nepovoljno utjecati na njihove komercijalne interese.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na nenadležnosti: tuženik je postupio *ultra vires* s obzirom na to da je Europska agencija za kemikalije jedino tijelo koje je pravno odgovorno za klasificiranje i reklasificiranje tvari, kao što je to propisano Uredbom 1272/2008 ⁽⁴⁾, a to nije tuženik.

6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi temeljnih načela prava Europske unije: načela zakonitosti, pravne sigurnosti, legitimnih očekivanja, dobre uprave i proporcionalnosti, kao i dužne pažnje, nepristranog ispitivanja: pobijana odluka donesena je uz povredu temeljnih načela prava Europske unije.

- (¹) Provedbena uredba Komisije (EU) br. 844/2012 od 18. rujna 2012. o određivanju odredaba potrebnih za provedbu postupka obnavljanja odobrenja za aktivne tvari, kako je predviđeno Uredbom (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja (SL 2012., L 252, str. 26.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 69., str. 213.).
- (²) Uredba (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2002. o utvrđivanju općih načela i uvjeta zakona o hrani, osnivanju Europske agencije za sigurnost hrane te utvrđivanju postupaka u područjima sigurnosti hrane (SL 2002., L 31, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 7., str. 91.).
- (³) Uredba (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja i stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 79/117/EEZ i 91/414/EEZ (SL 2009., L 309, p. 1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 61., str. 52.).
- (⁴) Uredba (EZ) br. 1272/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o razvrstavanju, označivanju i pakiranju tvari i smjesa, o izmjeni i stavljanju izvan snage Direktive 67/548/EEZ i Direktive 1999/45/EZ i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1907/2006 (SL 2008., L 353, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 20., str. 3.).

Tužba podnesena 19. ožujka 2020. – BG protiv Parlamenta

(Predmet T-164/20)

(2020/C 201/45)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: BG (zastupnici: A. Tymen, L. Levi, i A. Champetier, odvjetnici)

Tuženik: Europski Parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi tuženikovu odluku od 20. svibnja 2019. o odbijanju tužiteljeva zahtjeva za pomoć iz srpnja 2017.;
- ako je potrebno, poništi tuženikovu odluku od 10. prosinca 2019. o odbijanju tužiteljeve žalbe od 20. kolovoza 2019.;
- naloži naknadu neimovinske štete koju je tužitelj pretrpio krivnjom tuženika, procijenjene na iznos od 50 000 eura;
- naloži snošenje troškova koji su nastali tužitelju.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe, tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi temeljnog prava na saslušanje (članak 41. stavak 2. točka (a) Povelje).
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi temeljnog prava na to da se njegovi predmeti obrađuju nepristrano i pravično (članak 41. stavak 1. Povelje) te na povredi članka 24. Pravilnika o osoblju i dužne pažnje.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi temeljnog prava na obrazloženu odluku (članak 41. stavak 2. točka (c) Povelje i članak 25. Pravilnika o osoblju).

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešnoj ocjeni i povredi članaka 12.a i 24. Pravilnika o osoblju.

Kad je riječ o zahtjevu za naknadu štete, tužitelj ističe štetnu radnju koju je počinio tuženik, štetu koju je pretrpio i uzročnu vezu između štetne radnje i štete.

Tužba podnesena 3. travnja 2020. – JD protiv EIB-a

(Predmet T-166/20)

(2020/C 201/46)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: JD (zastupnik: H. Hansen, odvjetnik)

Tuženik: EIB

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku kojom se (i) od tužitelja zahtijeva da potpiše dodatak ugovoru o radu kojim se odriče određenih prava iz socijalne sigurnosti i (ii) tužitelja sprečava da stupi u službu u EIB-u osim ako potpiše navedeni dodatak;
- naloži tuženiku da povuče svoj dopis kojim predlaže navedeni dodatak i s njim povezani zahtjev da tužitelj potpiše dotični dodatak kao preduvjet za stupanje u službu;
- naloži tuženiku da omogući tužitelju da stupi u službu u EIB-u s retroaktivnim primicima od rada i koristima od dana stupanja u službu navedenog u ugovoru;
- naloži tužitelju snošenje svih troškova; i
- ne dovede u pitanje niti jedno tužiteljevo pravo.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi zahtjeva za zaštitu podataka.

- Navodi se da je tuženik prekršio članak 15. stavak 1. točku (c) Uredbe (EU) 2018/1725.⁽¹⁾ Tuženik je iskoristio odgovore na zdravstveni upitnik da bi ograničio pokriće u slučaju smrti i invalidnosti, iako u napomeni o zaštiti podataka u upitniku nije navedeno da bi ga se moglo koristiti u tu svrhu.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da za isključenje od pokrića koje traži EIB ne postoji pravni temelj.

- Navodi se da je tuženik prekršio članak 33.d Pravilnika o osoblju II i članak 9.1.2. Pravila o osoblju. Pravni temelj na koji se oslanja EIB (članak 6-1 Pravilnika o mirovinskom sustavu) ne može se razumno tumačiti kao što to predlaže EIB. Navedena konstrukcija ne uzima u obzir definiciju i svrhu liječničke procjene prije zapošljavanja kako su definirane u članku 2.1.1. A Priloga IX. Pravilima o osoblju.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da ne postoji pravni temelj zahtjeva za potpisivanje dodatka

- Navodi se da je tuženik prekršio članak 13. Pravilnika o osoblju II. U EIB-ovim pravilnicima ne postoji niti jedno pravilo koje zahtijeva da osoba koja je sklopila ugovor o radu s EIB-om i koju su EIB-ovi liječnici medicine rada proglasili sposobnom za rad potpiše dodatak ugovoru o radu kojim se odriče određenih prava iz socijalne sigurnosti (*in specie* pokriva za smrt i invalidnost).

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na diskriminaciji i posebice povredi članka 21. stavka 1. i članka 34. stavka 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

- Navodi se da tuženik pobijanom odlukom tužitelju želi uskratiti ključna prava iz socijalne sigurnosti (*in specie* pokriva za smrt i invalidnost) na temelju određenih genetskih predispozicija i/ili navodne invalidnosti. Tražeći da se tužitelj odrekne navedenih prava iz socijalne sigurnosti pod prijetnjom okončanja njegova ugovora o radu, EIB je prekršio tužiteljeva temeljna prava. Tuženikovo ponašanje je diskriminirajuće jer se njime na temelju proizvoljnog razloga (postojanje „jako/iznimno niske” vjerojatnosti za buduću invalidnost) i u proizvoljnom vremenskom razdoblju (5 godina) želi ograničiti tužiteljeva osnovna prava iz socijalne sigurnosti.

(¹) Uredba (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 45/2001 i Odluke br. 1247/2002/EZ (SL 2018. L 295, str. 39.).

Tužba podnesena 7. travnja 2020. – JE protiv Vijeća i Konferencije predstavnika vlada država članica

(Predmet T-180/20)

(2020/C 201/47)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: JE (zastupnik: N. Forwood, QC)

Tuženici: Vijeće Europske Unije i Konferencija predstavnika vlada država članica

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- djelomično poništi Izjavu predstavnika vlada država članica o posljedicama povlačenja Ujedinjene Kraljevine iz Europske unije za nezavisne odvjetnike Suda Europske unije od 29. siječnja 2020., koju je Vijeće objavilo pod oznakom XT 21018/20;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe da akt koji su donijeli tuženici treba biti djelomično poništen zbog nenadležnosti, povrede bitnog postupovnog zahtjeva, povrede Ugovora i pravnih pravila o njihovoj primjeni te zlouporabe ovlasti.

Tužba podnesena 9. travnja 2020. – JE protiv Suda Europske unije**(Predmet T-184/20)**

(2020/C 201/48)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke**

Tužitelj: JE (zastupnik: N. Forwood, QC)

Tuženik: Sud Europske Unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- djelomično poništi Odluku Predsjednika Suda od 31. siječnja 2020. o proglašenju slobodnim radnog mjesta tužitelja kao nezavisnog odvjetnika i o pokretanju postupka imenovanja njegova nasljednika;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe da pobijani akt treba poništiti zbog nenadležnosti, povrede bitnog postupovnog zahtjeva povrede Ugovora i pravnih pravila o njihovoj primjeni.

Tužba podnesena 9. travnja 2020. – FCA Italy protiv EUIPO-a – Bettag (Pandem)**(Predmet T-191/20)**

(2020/C 201/49)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke**

Tužitelj: FCA Italy SpA (Torino, Italija) (zastupnici: F. Jacobacci i E. Truffo, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Christoph Bettag (Aachen, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije Pandem – Prijava za registraciju br. 17 297 029

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 4. veljače 2020. u predmetu R 1483/2019-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;

— naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- ozbiljno iskrivljavanje činjenica.

Tužba podnesena 10. travnja 2020. – Eternit protiv EUIPO-a – Eternit Österreich (Paneli)

(Predmet T-193/20)

(2020/C 201/50)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Eternit (Kapelle-op-den-Bos, Belgija) (zastupnici: J. Muyldermans i P. Maeyaert, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Eternit Österreich GmbH (Vöcklabruck, Austrija)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog dizajna: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni dizajn: dizajn Europske unije br. 2 538 140-0001

Pobijana odluka: odluka trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 5. veljače 2020. u predmetu R 1661/2018-3

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u i intervenijentu snošenje vlastitih i tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 6. Uredbe Vijeća (EC) br. 6/2002.

Tužba podnesena 27. ožujka 2020. – JF protiv EUCAP-a Somalia

(Predmet T-194/20)

(2020/C 201/51)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: JF (zastupnik: A. Kunst, odvjetnik)

Tuženik: EUCAP Somalia (Mogadishu, Somalija)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda, temeljem tužbe za poništenje (članak 263. UFEU-a) i tužbe za naknadu štete zbog izvanugovorne odgovornosti (članak 268. UFEU-a i članak 340. stavak 2. UFEU-a), zahtijeva da:

- poništi odluku voditelja misije EUCAP Somalia od 18. siječnja 2020., o prestanku tužiteljeva ugovora o radu;
- poništi odluku voditelja misije EUCAP Somalia od 31. siječnja 2020., o odbijanju tužiteljeve interne žalbe;
- na temelju izvanugovorne odgovornosti, naloži EUCAP-u Somalia da tužitelju plati naknadu za imovinsku štetu u obliku plaća, primitaka i prava (izgubljene zarade) tijekom prijelaznog razdoblja, kako je utvrđeno u Sporazumu o povlačenju sklopljenom između Europske unije i Ujedinjene Kraljevine (Sporazum o povlačenju između EU-a i UK-a);
- naloži EUCAP-u Somalia da tužitelju naknadi imovinsku i neimovinsku štetu koju je pretrpio kao posljedicu nezakonite Odluke, koja je privremeno *ex aequo et bono* procijenjena na 60 000 eura;
- naloži EUCAP-u Somalia snošenje troškova, uključujući tužiteljeve troškove, uvećanih za kamatu od 8 %.

Podredno, tužitelj od Općeg suda, temeljem tužbe na temelju arbitražne klauzule (članak 272. UFEU-a) (ako se dvije pobijane odluke smatraju neodvojivima od tužiteljeva ugovora o radu) i tužbe za naknadu štete zbog ugovorne odgovornosti (članak 340. stavak 1. UFEU-a), zahtijeva da:

- utvrdi da su odluke voditelja misije EUCAP Somalia od 18. siječnja 2020. i od 31. siječnja 2020. nezakonite;
- na temelju ugovorne odgovornosti, naloži EUCAP-u Somalia da tužitelju plati naknadu za imovinsku i neimovinsku štetu koju je pretrpio kako je navedeno;
- naloži EUCAP-u Somalia snošenje troškova, uključujući tužiteljeve troškove, uvećanih za kamatu od 8 %.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe na temelju članka 263. UFEU-a tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je EUCAP Somalia povrijedio pravo na saslušanje, zbog toga što tužitelj nije saslušan prije donošenja odluke od 18. siječnja 2020. o prestanku njegova ugovora o radu.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je EUCAP Somalia povrijedio zabranu izravne diskriminacije na temelju državljanstva, zbog toga što se odluka o prestanku tužiteljeva ugovora o radu poziva na stupanje na snagu Sporazuma o povlačenju između EU-a i UK-a, unatoč postojanju prijelaznog razdoblja, čime nezakonito različito postupaju prema britanskom ugovornom osoblju u EUCAP-u Somalia i ugovornom osoblju koje nije britanskog državljanstva.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je EUCAP Somalia povrijedio načelo jednakog postupanja, zbog toga što je različito postupao prema tužitelju u odnosu na međunarodno ugovorno osoblje britanskog državljanstva koje je zaposleno u ZSOP-ovim misijama, koje je zadržano tijekom prijelaznog razdoblja u skladu sa Sporazumom o povlačenju između EU-a i UK-a.

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je EUCAP Somalia povrijedio Sporazum o povlačenju između EU-a i UK-a, zbog toga što je zanemario da se odredbe o ZSOP-ovim misijama u odnosu na međunarodno ugovorno osoblje britanskog državljanstva nastavljaju primjenjivati i ne ograničavaju nastavak zaposlenja takvog osoblja tijekom prijelaznog razdoblja.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je EUCAP Somalia povrijedio načelo zaštite legitimnih očekivanja, zbog toga što su međunarodnom ugovornom osoblju britanskog državljanstva dana jamstva da će biti zadržano tijekom prijelaznog razdoblja, u skladu sa Sporazumom o povlačenju između EU-a i UK-a.

Osim toga, ako Sud bude smatrao tužbu na temelju članka 263. UFEU-a nedopuštenom, zbog toga što se odluke smatraju neodvojivima od tužiteljeva ugovora o radu, zahtijeva se od Općeg suda da se, glede osnovanosti tužbe na temelju članka 272. UFEU-a, koja je podnesena podredno, izjasni o istih pet tužbenih razloga. Istaknute povrede trebalo bi smatrati takvima da imaju ugovornu prirodu.

Tužba podnesena 6. travnja 2020. – Sociedade da Água de Monchique protiv EUIPO-a – Ventura Vendrell (chic ÁGUA ALCALINA 9,5 PH)

(Predmet T-195/20)

(2020/C 201/52)

Jezik na kojem je tužba podnesena: portugalski

Stranke

Tužitelj: Sociedade da Água de Monchique S.A. (Caldas de Monchique, Portugal) (zastupnik: M. Osório de Castro, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Pere Ventura Vendrell (Sant Sadurni d'Anoia, Barcelona)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije chic ÁGUA ALCALINA 9,5 PH – prijava za registraciju br. 017 027 608

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 20. siječnja 2020. u predmetu R 2524/2018-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku i, posljedično, prihvati registraciju prijavljenog žiga;
- naloži EUIPO-u snošenje svih troškova.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.
-

Tužba podnesena 10. travnja 2020. – Chanel protiv EUIPO-a – Inovative Cosmetic Concepts (INCOCO)**(Predmet T-196/20)**

(2020/C 201/53)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: francuski***Stranke***Tužitelj:* Chanel (Neuilly-sur-Seine, Francuska) (zastupnik: J. Passa, odvjetnik)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)*Druga stranka pred žalbenim vijećem:* Innovative Cosmetic Concepts LLC (Clifton, New Jersey, Sjedinjene Američke Države)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Nositelj spornog žiga:* druga stranka pred žalbenim vijećem*Predmetni sporni žig:* međunarodna registracija verbalnog žiga INCOCO u kojoj je naznačena Europska unija – međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija br. 1 189 828*Postupak pred EUIPO-om:* postupak povodom prigovora*Pobijana odluka:* odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 16. siječnja 2020. u predmetu R 194/2019-1**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda načela dobre uprave.

Tužba podnesena 30. ožujka 2020. – Shindler i dr. protiv Vijeća**(Predmet T-198/20)**

(2020/C 201/54)

*Jezik postupka: francuski***Stranke***Tužitelji:* Harry Shindler (Porto d'Ascoli, Italija) i devet drugih tužitelja (zastupnik: J. Fouchet, odvjetnik)*Tuženik:* Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- u cijelosti poništi Odluku Vijeća (EU) 2020/135 od 30. siječnja 2020. o sklapanju Sporazuma o povlačenju Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske iz Europske unije i Europske zajednice za atomsku energiju zajedno sa Sporazumom o povlačenju Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske iz Europske unije i Europske zajednice za atomsku energiju i njegovim prilogima;

podredno;

- djelomično poništi Odluku Vijeća (EU) 2020/135 od 30. siječnja 2020. o sklapanju Sporazuma o povlačenju Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske iz Europske unije i Europske zajednice za atomsku energiju zajedno sa Sporazumom o povlačenju Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske iz Europske unije i Europske zajednice za atomsku energiju jer ti akti na automatski i općenit način prave razliku između građana Unije i državljana Ujedinjene Kraljevine počevši od 1. veljače 2020., a da pritom nije provedena provjera proporcionalnosti, i tako osobito poništi 6. stavak preambule i članke 9., 10. i 127. Sporazuma o povlačenju;

slijedom toga

- naloži Vijeću Europske unije snošenje svih troškova postupka, uključujući i odvjetničke troškove u visini od 5 000 eura.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu trinaest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 106.a Ugovora o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju (Euratom). Tužitelji u tom pogledu smatraju da britanski narod nije glasao za povlačenje Ujedinjene Kraljevine iz Euratoma i da se trebalo ispoštovati formalnosti koje se odnose na izlazak Ujedinjene Kraljevine iz te organizacije.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi postupka koja se odnosi na prirodu konačnog sporazuma. Tužitelji u tom smislu ističu da je odluka o sklapanju Sporazuma o povlačenju nezakonita kada je riječ o tome da povjerava Uniji „iznimnu horizontalnu nadležnost” za pregovore o Sporazumu o povlačenju i ograničava raspodjelu nadležnosti između Unije i država članica, čime isključuje mogućnost mješovitog sporazuma i tako odbacuje svaku ratifikaciju konačnog sporazuma od strane država članica.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 127. Sporazuma o Europskom gospodarskom prostoru (EEZ) time što postupak predviđen tim člankom za povlačenje iz sporazuma nije ispoštovan, što prema tužiteljima znači da je prilikom donošenja pobijane odluke došlo do povrede postupka i podrazumijeva njezinu ništavost.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na nepostojanju provjere proporcionalnosti ukidanja europskog građanstva za određene kategorije britanskih državljana. Tužitelji smatraju da pobijanu odluku treba poništiti zbog toga što se njome ne uzima u obzir da brojne kategorije britanskih državljana nisu mogle glasovati na referendumu od 23. lipnja 2016. o članstvu Ujedinjene Kraljevine u Europskoj uniji: oni koji su se koristili svojom slobodom kretanja u Uniji i koji su bili odsutni s britanskog državnog područja tijekom više od petnaest godina, državljani prekomorskih zemalja ili područja, Kanalskih otoka i britanski zatvorenici.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela demokracije, jednakog postupanja, slobode kretanja, slobode izražavanja i dobre uprave. Tužitelji osobito ističu da je pobijana odluka protivna pravnom poretku Unije, koji štiti načelo jednakog postupanja prema svim građanima, i pravnom poretku Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 52. UFEU-a i članaka 198., 199., 203. i 355. UFEU-a kada je riječ o britanskim prekomorskim zemljama i područjima. Tužitelji smatraju da je, time što ne navodi relevantnu pravnu osnovu, odnosno članak 203. UFEU-a, pobijana odluka, koja se primjenjuje na britanske prekomorske zemlje i područja, nezakonita i stoga je treba poništiti.

7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da odluka od 30. siječnja 2020. povređuje status Gibraltara, time što članak 3. Sporazuma o povlačenju povređuje međunarodno pravo te, osobito, načelo prava narodâ na samoodređenje.
8. Osmi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 4. UFEU-a, zbog toga što pobijana odluka nije poštovala načelo raspodjele nadležnosti između Unije i država članica, što, u pogledu statusa rezerviranog za Gibraltar, mora dovesti do njezina poništenja.
9. Deveti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načelâ pravne sigurnosti i zaštite legitimnih očekivanja. Tužitelji u tom pogledu osobito ističu da pobijana odluka potvrđuje gubitak njihova prava na stalni boravak, stečenog nakon pet godina neprekidnog boravka u nekoj državi članici, a da pritom nisu predviđene konkretne posljedice tog gubitka i, štoviše, nije provedena nikakva provjera proporcionalnosti.
10. Deseti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava na poštovanje privatnog i obiteljskog života zajamčenog Konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda. Tužitelji ističu da pobijana odluka utječe na njihova prava na privatni i obiteljski život s obzirom na to da im oduzima građanstvo Unije i, stoga, pravo na slobodu boravka na području države članice čiji nisu državljani, ali na čijem su području izgradili svoj obiteljski život.
11. Jedanaesti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi aktivnog i pasivnog biračkog prava britanskih državljana na lokalnim i europskim izborima. Prema tužiteljima, članak 127. Sporazuma o povlačenju povređuje članak 18. UFEU-a i članke 20. i 21. Povelje Europske unije o temeljnim pravima. Pobijanu odluku stoga treba poništiti u dijelu u kojem potvrđuje sporazum koji sadržava odredbu koja uspostavlja diskriminaciju između britanskih državljana.
12. Dvanaesti tužbeni razlog, koji se temelji na automatskom i općenitom razlikovanju koje se sporazumom o povlačenju provodi između građana Unije i državljana Ujedinjene Kraljevine a da pritom nije provedena provjera proporcionalnosti u pogledu osobnog i obiteljskog života britanskih državljana počevši od 1. veljače 2020. U prilog tom tužbenom razlogu tužitelji tvrde da je ukidanje europskog građanstva ne može biti automatsko i općenito, nego je bilo potrebno nametnuti ocjenu posljedica *in concreto* i da, u nedostatku takve ocjene, pobijanu odluku treba poništiti.
13. Trinaesti tužbeni razlog, koji se temelji na vezi članaka 18., 20. i 22. UFEU-a i članka 12. Sporazuma o povlačenju. Tužitelji smatraju da diskriminacija uvedena člankom 127. Sporazuma o povlačenju povređuje zabranu, potvrđenu člankom 18. UFEU-a, svake diskriminacije na temelju državljanstva.

Tužba podnesena 14. travnja 2020. – Aldi Stores protiv EUIPO-a – Dualit (Oblik tostera)

(Predmet T-199/20)

(2020/C 201/55)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Aldi Stores Ltd (Atherstone, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: S. Barker, *Solicitor* i C. Blythe, *Barrister*)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Dualit Ltd (Crawley, Ujedinjena Kraljevina)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga strana u postupku pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: trodimenzionalni žig Europske unije (oblik tostera) – Žig Europske unije br. 48 728

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: Odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 14. veljače 2020. u predmetu R 1034/2019-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku i prihvati zahtjev za utvrđivanje ništavosti na temelju članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- alternativno, poništi odluku i vrati predmet na odlučivanje EUIPO-u, izravno Odjelu za prigovore ili žalbenom vijeću;
- dalje, alternativno, poništi pobijanu odluku i prihvati zahtjev za utvrđivanje ništavosti na temelju članka 7. stavka 1. točke (a), točke (e) podtočke (ii) i/ili točke (e) podtočke (iii) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova koje je tužitelj imao u vezi sa žalbenim postupkom.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- bitna povreda postupka, alternativno, povreda članka 27. stavka 2. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2018/625;
- povreda članka 7. stavka 1. točke (a) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 7. stavka 1. točke (e) podtočke (ii) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 7. stavka 1. točke (e) podtočke (iii) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 15. travnja 2020. – Stone Brewing protiv EUIPO-a – Molson Coors Brewing Company (UK) (STONE BREWING)

(Predmet T-200/20)

(2020/C 201/56)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Stone Brewing Co. LLC (Escondido, Kalifornija, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: M. Kloth, R. Briske i D. Habel, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Molson Coors Brewing Company (UK) Ltd (Burton Upon Trent, Ujedinjena Kraljevina)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: prijava žiga Europske unije STONE BREWING – Prijava za registraciju br. 15 423 668

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 31. siječnja 2020. u predmetu R 1524/2018-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- odluku o troškovima donese u njegovu korist.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 71. stavka 1. točke (b) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2018/625;
- povreda članka 47. stavka 2. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća te članka 10. stavka 3. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2018/625;
- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 17. travnja 2020. – Target Brands protiv EUIPO-a – The a.r.t. company b&s (ART CLASS)

(Predmet T-202/20)

(2020/C 201/57)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Target Brands Inc. (Minneapolis, Minnesota, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: A. Norris, *barrister*)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: The a.r.t. company b&s, SA (Quel, Španjolska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije ART CLASS – Prijava za registraciju br. 16 888 695

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 23. siječnja 2020. u predmetu R 1597/2019-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- odbije odluku o prigovoru u odnosu na sve preostale sporne proizvode;
- podredno, vrati predmet EUIPO-u na ponovno odlučivanje;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova ovog postupka te postupka pred žalbenim vijećem i Odjelom za prigovore.

Tužbeni razlog

Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 18. travnja 2020. – Al-Imam protiv Vijeća

(Predmet T-203/20)

(2020/C 201/58)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Maher Al-Imam (Damask, Sirija) (zastupnik: M. Brillat, odvjetnica)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- prihvati njegovu tužbu;
- utvrdi nezakonitost Uredbe Vijeća (EU) br. 36/2012 od 18. siječnja 2012. o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji i o stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 442/2011, u dijelu koji se odnosi na tužitelja; nezakonitost Odluke 2013/255/ZVSP od 31. svibnja 2013. o mjerama ograničavanja protiv Sirije, u dijelu koji se odnosi na tužitelja; nezakonitost Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2020/211 od 17. veljače 2020. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji, u dijelu koji se odnosi na tužitelja; nezakonitost Provedbene odluke Vijeća (ZVSP) 2020/212 od 17. veljače 2020. o provedbi Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije, u dijelu koji se odnosi na tužitelja;
- posljedično, poništi Uredbu Vijeća (EU) br. 36/2012 od 18. siječnja 2012. o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji i o stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 442/2011, u dijelu koji se odnosi na tužitelja; Odluku 2013/255/ZVSP od 31. svibnja 2013. o mjerama ograničavanja protiv Sirije, u dijelu koji se odnosi na tužitelja; Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2020/211 od 17. veljače 2020. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji, u dijelu koji se odnosi na tužitelja; Provedbenu odluku Vijeća (ZVSP) 2020/212 od 17. veljače 2020. o provedbi Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije, u dijelu koji se odnosi na tužitelja;
- naloži Vijeću da mu plati iznos od 10 000 eura tjedno, počevši od 18. veljače 2020., na ime naknade imovinske štete koju je pretrpio zbog donošenja spornih mjera;

- naloži Vijeću da mu plati iznos od 15 000 eura tjedno, počevši od 18. veljače 2020., na ime naknade neimovinske štete koju je pretrpio zbog donošenja spornih mjera;
- naloži Vijeću da mu naknadi svaku buduću štetu koja mu nastane zbog donošenja spornih mjera;
- naloži Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi tužiteljevih temeljnih prava u postupku donošenja spornih akata. Taj tužbeni razlog podijeljen je u dva dijela:
 - Prvi dio, koji se temelji na povredi tužiteljevih prava obrane, odnosno prava na saslušanje i načela kontradiktornosti.
 - Drugi dio, koji se temelji na povredi prava na djelotvoran pravni lijek.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni prilikom donošenja spornih akata. Taj tužbeni razlog podijeljen je u dva dijela:
 - Prvi dio, koji se temelji na nedostatnosti dokaznih sredstava koja opravdavaju tužiteljevo uvrštavanje na popis osoba na koje se primjenjuju mjere ograničavanja.
 - Drugi dio, koji se temelji na iskrivljavanju činjenica.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na protupravnom i neproporcionalnom zadiranju u tužiteljeva temeljna prava zbog sadržaja spornih akata. Taj tužbeni razlog podijeljen je u dva dijela:
 - Prvi dio, koji se temelji na povredi prava vlasništva.
 - Drugi dio, koji se temelji na povredi prava na privatni i obiteljski život.

Tužba podnesena 19. travnja 2020. – Zoom protiv EUIPO-a – Facetec (ZOOM)

(Predmet T-204/20)

(2020/C 201/59)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Zoom KK (Tokio, Japan) (zastupnik: M. de Arpe Tejero, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Facetec Inc. (Las Vegas, Nevada, Sjedinjene Američke Države)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: međunarodna registracija verbalnog žiga u kojoj je naznačena Europska unija ZOOM – međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija br. 1 323 959

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 7. veljače 2020. u predmetu R 507/2019-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u i intervenijentu snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda čl. 8. st. 1. t. (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća

Tužba podnesena 16. travnja 2020. – Frommer protiv EUIPO-a – Minerva (I-cosmetics)

(Predmet T-205/20)

(2020/C 201/60)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Angela Frommer (Unterschleißheim, Njemačka) (zastupnik: F. Remmert, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Minerva GmbH (München, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj u postupku pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije I-cosmetics – žig Europske unije br. 8 836 661

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 10. veljače 2020. u predmetu R 675/2019-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u i drugoj stranci, ako se uključi u postupak, snošenje troškova, uključujući one koji su tužitelju nastali u postupku pred žalbenim vijećem.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 18. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog Parlamenta i Vijeća
- povreda pravila 22. Uredbe Komisije (EZ) 2868/95.

Tužba podnesena 17. travnja 2020. – Residencial Palladium protiv EUIPO-a – Fiesta Hotels & Resorts (PALLADIUM HOTELS & RESORTS)**(Predmet T-207/20)**

(2020/C 201/61)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski***Stranke***Tužitelj:* Residencial Palladium, SL (Ibiza, Španjolska) (zastupnik: D. Solana Giménez, odvjetnik)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)*Druga stranka pred žalbenim vijećem:* Fiesta Hotels & Resorts, SL (Ibiza)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Nositelj spornog žiga:* druga stranka pred žalbenim vijećem*Predmetni sporni žig:* figurativni žig PALLADIUM HOTELS & RESORTS – žig Europske unije br. 2 915 304*Postupak pred EUIPO-om:* postupak proglašavanja žiga ništavim*Pobijana odluka:* odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 12. veljače 2020. u predmetu R 231/2019-4**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- poništi i proglasi neprimjenjivom pobijanu odluku te naloži EUIPO-u nastavak postupka po zahtjevu za proglašavanje žiga ništavim koji je podnijelo društvo Residencial Palladium;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlog*Povreda članka 60. stavka 4. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.*

Tužba podnesena 21. travnja 2020. – Fidia farmaceutici protiv EUIPO-a – Ioulia and Irene Tseti Pharmaceutical Laboratories (HYAL)**(Predmet T-215/20)**

(2020/C 201/62)

*Jezik postupka: engleski***Stranke***Tužitelj:* Fidia farmaceutici SpA (Abano Terme, Italija) (zastupnici: R. Kunz-Hallstein i H. Kunz-Hallstein, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Ioulia and Irene Tseti Pharmaceutial Laboratories SA (Atena, Grčka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije HYAL – žig Europske unije br. 2 430 221

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 24. siječnja 2020. u predmetu R 613/2019-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova; podredno, ako druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem intervenira, naloži EUIPO-u i intervenijentu zajedničko i solidarno snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 165. stavka 1. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 32. točke (f) i članka 39. stavka 5. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2018/625;
- povreda članka 94. stavka 1. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 95. stavka 1. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 59. stavka 1. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;

Tužba podnesena 14. travnja 2020. – Alkattan protiv Vijeća

(Predmet T-218/20)

(2020/C 201/63)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Waseem Alkattan (Damask, Sirija) (zastupnik: G. Karouni, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi sljedeće akte u dijelu koji se na njega odnosi:
 - Provedbenu odluku Vijeća (ZVSP) 2020/212 od 17. veljače 2020. o provedbi Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije;
 - Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2020/211 od 17. veljače 2020. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji;
- naloži Vijeću plaćanje iznosa od 500 000,00 (petsto tisuća) eura na ime naknade svih vidova pretrpljene štete;
- naloži Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava obrane i prava na pravično suđenje, zasnovanima na članku 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i člancima 6. i 13. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda te na sudskoj praksi Suda. Tužitelj smatra da ga je trebalo saslušati prije nego što je Vijeće Europske unije protiv njega donijelo mjere ograničavanja i da, slijedom navedenog, nisu poštovana njegova prava obrane.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja (članak 296. stavak 2. UFEU-a). Tužitelj Vijeću prigovara da se zadovoljilo neodređenim i općenitim razmatranjima, bez konkretnog i specifičnog navođenja razloga zbog kojih smatra, u okviru izvršenja diskrecijske ovlasti ocjene, da na tužitelja valja primijeniti predmetne mjere ograničavanja. Tužitelj smatra da mu se na teret ne može staviti nijedan konkretan i objektivan dokaz koji bi mogao opravdati te mjere, da mu obrazloženje Vijeća ne pruža nikakvu dostatnu naznaku i da je u najmanju ruku neodređeno, općenito i neprecizno.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni. Tužitelj prigovara Vijeću da je u svojem obrazloženju prihvatilo, u prilog mjera ograničavanja, dokaze koji su očito bez činjeničnog uporišta s obzirom na to da su istaknute činjenice, prema njegovu mišljenju, bez ikakvog ozbiljnog temelja.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se odnosi na zahtjev za naknadu pretrpljene štete i koji se temelji na tvrdnji da su tužitelju na teret stavljene određene ozbiljne radnje koje njega osobno i njegovu obitelj izlažu opasnostima što svjedoči o ozbiljnosti pretrpljene štete i opravdava njegov zahtjev za njezino naknađivanje. Osim toga, tužitelj tvrdi da su njegove gospodarske aktivnosti ozbiljno i trajno kompromitirane.

Tužba podnesena 16. travnja 2020. – JL protiv Komisije

(Predmet T-220/20)

(2020/C 201/64)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: JL (zastupnik: C. Mourato, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Europske komisije (tijelo za imenovanje) od 11. srpnja 2019. u kojoj je tužitelj opomenut;
- poništi odluku Europske komisije (tijelo za imenovanje) od 27. ožujka 2017. o ponovnom otvaranju predmeta [povjerljivi podaci su izostavljeni] ⁽¹⁾;
- dodijeli tužitelju ukupan iznos naknade štete u visini od 30 000 eura na ime posebne neimovinske štete, koji mu treba isplatiti Europska komisija;
- naloži tuženiku snošenje troškova ovog postupka na temelju članka 134. Poslovnika Općeg suda.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 266. UFEU-a, odnosno na neprimjerenim mjerama provedbe poništavajuće presude koju je donio Opći sud i povrede načela „*ne bis in idem*”.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 266. UFEU-a, načela dobre uprave, čiji je dio obveza nepristranog i pravičnog postupanja s predmetima, povredi načela presumpcije nevinosti i povredi prava obrane.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 266. UFEU-a, povredi postupovnih pravila koja se primjenjuju na upravne istrage i stegovne postupke i povredi obveze obrazlaganja.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na zahtjevu za posebnu naknadu štete zbog gore navedenih nepravilnosti.

⁽¹⁾ Skriveni povjerljivi podaci

Tužba podnesena 23. travnja 2020. – Target Brands protiv EUIPO-a – The a.r.t. company b&s (art class)

(Predmet T-221/20)

(2020/C 201/65)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Target Brands Inc. (Minneapolis, Minnesota, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: A. Norris, *barrister*)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: The a.r.t. company b&s, SA (Quel, Španjolska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije art class – Prijava za registraciju br. 16 888 737

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 7. veljače 2020. u predmetu R 1596/2019-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- odbije odluku o prigovoru u odnosu na sve preostale sporne proizvode;
- podredno, vrati predmet EUIPO-u na ponovno odlučivanje;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova ovog postupka te postupka pred žalbenim vijećem i Odjelom za prigovore.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 21. travnja 2020. – CH i CN protiv Parlamenta

(Predmet T-222/20)

(2020/C 201/66)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: CH i CN (zastupnik: C. Bernard-Glanz, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- proglasi njihovu tužbu dopuštenom;
- poništi pobijane odluke, jer u njima nije zauzeto konačno stajalište o postojanju prijavljenog uznemiravanja;
- naloži tuženiku da svakom tužitelju plati iznos od 5 000 eura, određen *ex aequo et bono*, na ime naknade nematerijalne štete koju su tužitelji pretrpjeli zbog nepoštovanja razumnog roka, uvećan za zatezne kamate do trenutka isplate cjelokupnog iznosa;
- naloži tuženiku da svakom tužitelju plati iznos od 100 000 eura, određen *ex aequo et bono*, na ime naknade nematerijalne štete koju su tužitelji pretrpjeli zbog nezauzimanja konačnog stajališta o postojanju prijavljenog uznemiravanja, uvećan za zatezne kamate do trenutka isplate cjelokupnog iznosa;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe protiv odluka Parlamenta od 13. rujna 2019., kojima tijelo nadležno za sklapanje ugovora o radu te institucije, u odgovoru na njihove zahtjeve za pomoć nije zauzelo konačno stajalište o postojanju prijavljenog uznemiravanja, tužitelji ističu dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi dužnosti pružanja pomoći i članka 24. Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije (u daljnjem tekstu: Pravilnik o osoblju) zbog toga što je, time što nije zauzelo konačno stajalište o postojanju prijavljenog uznemiravanja, tijelo nadležno za sklapanje ugovora o radu Europskog parlamenta povrijedilo svoju obvezu pružanja pomoći.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi dužnosti skrbi i načela dobre uprave, kao i na povredi prava na dostojanstvo i članaka 1. i 31. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, zbog toga što je, time što nije zauzelo konačno stajalište o postojanju prijavljenog uznemiravanja, tijelo nadležno za sklapanje ugovora o radu Europskog parlamenta povrijedilo načelo dobre uprave i dužnost brižnog postupanja, čime je povrijedilo i pravo na ljudsko dostojanstvo tužitelja.

Tužba podnesena 24. travnja 2020. – Steinel protiv EUIPO-a (MobileHeat)

(Predmet T-226/20)

(2020/C 201/67)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Steinel GmbH (Herzebrock-Clarholz, Njemačka) (zastupnici: M. Breuer i K. Freudenstein, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije MobileHeat – prijava za registraciju br. 18 029 162

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 3. veljače 2020. u predmetu R 2472/2019-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) u vezi s člankom 7. stavkom 2. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća

Tužba podnesena 24. travnja 2020. – Biovene Cosmetics protiv EUIPO-a – Eugène Perma France (BIOVÈNE BARCELONA)

(Predmet T-227/20)

(2020/C 201/68)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Biovene Cosmetics, SL (Barcelona, Španjolska) (zastupnik: E. Estella Garbayo, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Eugène Perma France (Saint-Denis, Francuska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije BIOVÈNE BARCELONA u ružičastoj i bijeloj boji – Prijava za registraciju br. 16 523 102

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 12. veljače 2020. u predmetu R 1661/2019-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku i proglasi je nevaljanom;
- poništi odluku Odjela za prigovore i proglasi je nevaljanom;
- izmjeni navedene odluke i u cijelosti prihvati prijavu spornog žiga;
- naloži EUIPO-u i društvu Eugène Parma France snošenje troškova ovog žalbenog postupka kao i postupka povodom prigovora i žalbenog postupka pred EUIPO-om.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 28. travnja 2020. – Biovene Cosmetics protiv EUIPO-a – Eugène Perma France (BIOVÈNE)

(Predmet T-232/20)

(2020/C 201/69)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Biovene Cosmetics, SL (Barcelona, Španjolska) (zastupnik: E. Estella Garbayo, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Eugène Perma France (Saint-Denis, Francuska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije BIOVÈNE – Prijava za registraciju br. 16 052 029

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 12. veljače 2020. u predmetu R 739/2019-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku i proglasi je nevaljanom;
- poništi odluku Odjela za prigovore i proglasi je nevaljanom;
- izmjeni navedene odluke i u cijelosti prihvati prijavu spornog žiga;
- naloži EUIPO-u i društvu Eugène Parma France snošenje troškova ovog žalbenog postupka kao i postupka povodom prigovora i žalbenog postupka pred EUIPO-om.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Rješenje Općeg suda od 26. ožujka 2020. – Sensient Colors Europe protiv Komisije**(Predmet T-556/18) ⁽¹⁾**

(2020/C 201/70)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik osmog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 399, 5. 11. 2018.

Rješenje Općeg suda od 15. travnja 2020. – Twitter protiv EUIPO-a – 123billets et Hachette Filipacchi Presse (PERISCOPE)**(Predmet T-682/18) ⁽¹⁾**

(2020/C 201/71)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik trećeg vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 25, 21. 1. 2019.

Rješenje Općeg suda od 2. travnja 2020. – BV protiv Komisije**(Predmet T-320/19) ⁽¹⁾**

(2020/C 201/72)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik sedmog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 246, 22. 7. 2019.

Rješenje Općeg suda od 23. travnja 2020. – Intertranslations (Intertransleitions) Metafraseis protiv Parlamenta

(Predmet T-20/20) ⁽¹⁾

(2020/C 201/73)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik trećeg vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 95, 23. 3. 2020.

